

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 23

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 14 de març del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 965/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria de concursos-oposicions. 967
 - 2) RGE núm. 971/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a notificació per part del Jutjat al Govern balear de l'acte de suspensió del borsí d'interins. 968
 - 3) RGE núm. 616/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposicions itinerants entre les illes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 970
 - 4) RGE núm. 618/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a organisme que farà el seguiment de l'Objectiu 2. 971
 - 5) RGE núm. 713/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats amb les quals ha formalitzat préstecs Fires i Congressos, SA. 972
 - 6) RGE núm. 714/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantia en concepte
-
-

de préstecs formalitzada per Fires i Congressos, SA.

973

7) RGE núm. 745/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de les obres de la carretera Palma-Universitat. 973

8) RGE núm. 747/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició d'avançament de la carretera d'Eivissa-Sant Antoni. **(Retirada)** 974

9) RGE núm. 743/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres de la rotonda Búger-Campanet a la carretera Palma-Alcúdia. 975

10) RGE núm. 773/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a Pla integral per a la integració de l'ètnia gitana. **(Decaiguda)** 976

11) RGE núm. 966/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances. **(Ajornada)** 976

12) RGE núm. 397/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nom del metge responsable de retirar les subscripcions dels mitjans de comunicació escrits a l'Hospital Psiquiàtric. **(Decaiguda)** 976

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 324/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres. 976

III.- Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 3720/99, relatiu a consell social de la Universitat de les Illes Balears. 984

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2857/99, de modificació de l'article 3 de la Llei 5/1984, de 24 d'octubre, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 986

V.- Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears, exercici del 1999. 999

VI.- Declaració institucional sobre l'any mundial de les matemàtiques. 999

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Donarem començament a la sessió plenària corresponent al dia d'avui, i començam, com és habitual, amb el torn la preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 965/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria de concursos-oposicions.

La primera d'elles, la 965/00, és la relativa a convocatòria de concursos-oposicions, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, com és bastant conegut, d'ençà que el pacte d'esquerres va entrar al Govern balear es va començar a produir una política en matèria de personal marcada pel sectarisme, la persecució i la discriminació. De fet, fa molt poc temps vàrem viure una mostra d'aquesta persecució com una revenja pel fet que la gent vagi als jutjats a defensar la legalitat.

Idò bé, una més d'aquestes persecucions, la constitueix el fet que el pacte d'esquerres defensa en unes institucions els concursos-oposicions i a una altra institució el Govern balear ho considera inconstitucional. Per això, i davant aquestes incongruències, m'agradaria saber clarament quina opinió li mereix, al conseller d'Interior, la convocatòria de concursos-oposicions on la fase de concurs tengui una valoració del 45%.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec que és bo, davant aquest tipus de pregunta, recordar el que estableix l'article 19 del nostre estatut, que parla de quines són les funcions d'aquest parlament, i parla en el punt 4, podríem dir, que és el control de l'acció de govern. Per tant, estam davant una pregunta oberta sobre què opina..., diu literalment: "Quina opinió li mereix, al conseller d'Interior, la convocatòria del concurs-oposició, en fase de concurs que tengui una valoració del 45%?". Això no és un control de l'acció de govern, sinó que és una pregunta tipus test a veure quina opinió me mereix. Crec que aquesta no hauria de ser la qüestió.

Jo, respecte a les altres qüestions que ha plantejat, no crec que siguin objecte de preguntes, sinó que és una actitud constant i permanent de la Sra. Mabel Cabrer que crec que no mereix resposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc he de dir al conseller que el que ha de fer és impugnar l'acta de la Mesa del Parlament que va admetre a tràmit aquesta pregunta; això és el primer que ha de fer i no ser menyspreador. Vostè pot interposar un recurs si no està d'acord, però és la Mesa, que va admetre aquesta pregunta.

En segon lloc, vostè continua menyspreant l'oposició, no vol contestar, està menyspreant el Grup Parlamentari Popular, amb 28 diputats, li he de recordar, 28 diputats, i aquesta actitud de revenja, de covardia, ja és freqüent, ja ens hi està acostumant.

Jo el que volia dir és que a mi m'agradaria ser constructiva. Jo no entenc aquestes diferències entre unes institucions i les altres. Jo li vull dir que ja no és tan sols el Consell Insular de Mallorca, que convoca concursos-oposicions; ara resulta que el mes de gener a Formentera es va celebrar un ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, on la presidenta és la seva germana, li he de recordar, i varen aprovar *bases generales que regirán las pruebas selectivas para cubrir definitivamente, mediante el sistema de concurso-oposición, plazas vacantes de la plantilla de funcionarios del Consell Insular de Ibiza y Formentera, incluidas las respectivas ofertas de empleo público. La primera base dice que las pruebas selectivas para cubrir definitivamente mediante el sistema de concurso-oposición, y la sexta base dice que con carácter general el proceso selectivo se regirá por el procedimiento de concurso-oposición, constanding dicho procedimiento de un concurso y de una oposición, y que la valoración de la fase de concurso será de un 45%*. Això és el que va aprovar el Ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Per tant jo ja no puc entendre..., fins i tot ja no és el Grup Parlamentari Popular que defensa un concurs-oposició, ja no és la Plataforma d'interins que defensa un concurs-oposició, no, és que ara ja fins i tot la seva germana defensa un concurs-oposició. Jo d'això li he de dir que, la veritat és que quan ja hem arribat a aquest punt jo li recoman d'una vegada per totes que no sigui menyspreador, això és el més important, i que doni un gir radical a aquesta política de personal, deixi de fer demagògia amb el concursos-oposicions, com vostès mateixos ho fan a altres institucions, fins i tot fa un mes al Consell Insular d'Eivissa, i deixi de fer aquesta demagògia, aquest sectarisme i resolgui d'una vegada aquesta discriminació injusta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Jo li puc garantir que no hi ha cap menyspreu al grup majoritari de l'oposició en aquest parlament. Me mereix tot el respecte i, el que és més important, els ciutadans que li han dat suport. Per tant, no prengui que hi ha el més mínim menyspreu que vostè esmenta; és una actitud que vostè té des del primer dia que vàrem entrar en aquesta cambra, fins i tot sense respectar, vostè particularment, això que es diu la gràcia dels cent dies, i, en definitiva, estam davant una actitud parlamentària que és la que vostè té.

Però el que jo sí li diré és que si vostè em demana quina opinió me mereix una fase de concurs dins l'àmbit del Govern de les Illes Balears, li puc dir que aquest conseller no ho defensarà mai. Per tant, sàpiga que el Govern de les Illes Balears, en la mesura en què represent la funció pública, no defensarem un concepte del 45% perquè entenc que vulnera un principi constitucional com és la igualtat de tots els ciutadans a accedir lliurement a la funció pública. Per tant, ja té la resposta.

Vostè diu, entra en els jocs i mira de dur-me a un terreny que jo crec que és de baixa altura parlamentària, normalment, i crec que contribueix poc a dur els debats al terreny de dir la germana o el cosí de tal. Jo crec que potser el primer impuls que em duria seria a contestar i dur el nivell al terreny que vostè marca; vull dir que Pilar Costa és la presidenta del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i, per tant, crec que és de molt baixa altura per la seva part voler-ho reduir a una qüestió de familiaritat.

Però sí que li posaré, perquè ho esmentí, i això crec que és el que té importància i que els ciutadans ho han de saber, és que hi ha una defensa de transparència del model de la funció pública a les Illes Balears i que jo no estic en la mateixa situació, que després sí que em demanaria d'una forma rotunda la dimissió i em demanaria fins i tot que me'n tornàs allà d'on venia, la meua illa d'Eivissa, si hagués col·locat amics, o familiars, o consorts sense publicacions en el *Butlletí Oficial*, sense oposicions lliures i accés als ciutadans i fet amb tot secretisme. A més m'ho diria amb tota rotunditat, i probablement amb tota raó, si a més el càrrec que jo hagués ocupat hagués estat secretari general de Presidència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 971/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a notificació per part del Jutjat al Govern balear de l'acte de suspensió del borsí d'interins.

Esgotada la primera pregunta passam a la segona, la 971, relativa a notificació per part del Jutjat al Govern balear de l'acte de suspensió del borsí d'interins, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Com és conegut, el Jutjat del Contenciós número 1 de Palma, va dictar un acte on deixava en suspens totes les proves del borsí d'interins. Dimarts dia 29 de febrer es va notificar aquest acte al Govern balear, dimarts al matí, perquè l'horabaixa els Jutjats estan tancats; els mitjans de comunicació, el mateix dimarts, varen intentar confirmar la notícia parlant amb vostè, fins i tot li varen demanar en el míting de n'Almunia, li varen demanar, i vostè ho va negar.

Dimecres, Dia de les Illes Balears, en aquest parlament, que hi havia un acte de commemoració, ho va continuar negant, i dijous, quan es va confirmar la notícia perquè el Grup Parlamentari Popular ho va denunciar, vostè ho va negar, és a dir, ho va afirmar però va negar que ho sabia des del dimarts. Per això a mi m'agradaria saber quin dia es va notificar per part del Jutjat al Govern de les Illes Balears l'acte de suspensió del borsí d'interins.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Després li remetré l'informe realitzat, a sol·licitud meua, pels advocats de la Comunitat firmat el passat dia 13. Però li diré que en línies generals diu: "Vaig signar la notificació el dia 29 de febrer passat a la seu del Jutjat Contenciós número 1 de Palma després de les 14 hores. Vaig arribar just al jutjat poc abans d'aquesta hora, i després d'entrar jo es va tancar al porta al públic. En aquell moment la jutgesa estava signant...", etc., etc. Diu: "Atesa l'hora en què vaig ser notificada i que el termini per sol·licitar l'aclariment d'acord amb la Llei d'enjudiciament civil és de 24 hores, així com pel fet que el dia següent, 1 de març, era inhàbil, el dia 2 de març vaig redactar la sol·licitud d'aclariment i la vaig dur personalment al jutjat per després dirigir-me a la Conselleria d'Interior amb ambdós documents i informar personalment el conseller, cosa que vaig fer més o manco a les 13 hores del dia 2 de març. S'adjunten còpies dels documents esmentats".

Crec que amb això queda resposta, i a més signat pel funcionari que va tenir la notificació personalment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President.

Mentida, Sr. Conseller, mentida. Això és així; vostè ha fet fer un informe ridícul a uns lletrats, que mai havia fet un lletrat de la Comunitat Autònoma aquesta ridícula que ara em llegeix, perquè és una ridícula absoluta el que diu, perquè els lletrats són lletrats, i vostè li ha fet fer això i diu...

(Aldarull)

...diu que li va notificar personalment..., li va notificar personalment...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...va anar en persona el dijous, però el dimarts li va dir telefònicament. Dimarts a la seva conselleria tothom ho sabia, es deia, sortia de la mateixa conselleria, no em digui, que jo he estat lletrada, i quan un lletrat rep una notificació judicial important, tot d'una telefona al conseller, tot d'una, perquè és que sí no, no complirien les seves funcions i, a més, quan vostè, de la seva conselleria sortia la informació, la premsa li demanava, li demanava dimarts, li demanava al míting d'Almunia, vostè no va fer res? Vostè: "No, és mentida". No és vera, no digui mentides, vostè ho tenia des de dia 29, perquè jo tenc la còpia del jutjat, els lletrats ho tenien dia 29 i vostè ara, perquè clar, ha fet una ocultació premeditada perquè vostè és un covard i no volia fer front a aquesta realitat, ha fet una ocultació...

(Aldarull)

Ha fet fer un informe ridícul...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...ridícul a un lletrat de la Comunitat Autònoma. Això és el que ha passat i diuen: "No, però personalment, a la conselleria, jo hi vaig anar dijous a informar". No, no, i telefònicament dimarts, va informar; per favor, no digui mentides ni sigui mentider amb els mitjans de comunicació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els ciutadans també poden anar veient el tarannà que es té des dels escons del Partit Popular. Crec que és bo i, per tant, intentarem continuar sense baixar el nivell, com ja ens té acostumats en aquesta cambra la Sra. Mabel Cabrer.

Bé, no sé si és ridícul o no, és la notificació que es va realitzar i, a més, des d'una perspectiva demagògica per mirar de confondre el que són els mitjans de comunicació, es va dir de mirar de jugar amb el moment que tenia la notificació el conseller i el moment en què la tenien els lletrats de la Comunitat Autònoma.

Li vull recordar, i si de cas hi ha algun reportatge fotogràfic, era per aquí a la mateixa hora, com vostè, i vostè demanava per tot si algú sabia alguna cosa perquè havien sonat campanes, i aquest conseller també havia sonat campanes, i vostè es va dirigir a membres del Govern per demanar informació, i en aquells moments no hi havia cap informació, què vol que li digui?, és a dir, érem tots aquí, i vostè mira de jugar dient que el conseller estava per la seu del Parlament i que ocultava tota una informació. Vostè sap com es produeixen les notificacions, i és amb l'engany, amb la mentida, que vostè ha jugat davant els mitjans de comunicació, és a dir, mirar de dir: data de notificació dels lletrats de la Comunitat, a partir d'aquest moment el conseller està enganant. Vostè ha jugat així, i vostè sap que ni els lletrats que varen interposar i que tenien interès en què l'opinió pública conegués tot d'una, ningú no sabia res.

Vostè què pretenia?, que jo començàs a fer declaracions sense veure un document? No m'haurien dit que era irresponsable començar a valorar una cosa que es deia, que flotava i que no havia vist? No és més lògic que un conseller, si pretén tenir un mínim de rigor, quan es produeixen aquests remors que van començar a córrer per aquí a partir de les dues i vint, miri de saber què és el que passa? No és més lògic que, abans de fer declaracions, demani les informacions per poder fer una intervenció seriosa i rendir comptes a l'opinió pública a través dels mitjans de comunicació? O és que vostè pretén que jo jugui al seu ritme?

Si vostè pretén que jo jugui al seu ritme, està ben equivocada; vostè potser que sí, que hi jugarà, al meu, però del que pot estar segura és que vostè, abans de poder parlar de funció pública, jo li he fet un repte públic, i el dia que vulgui farem un debat seriós sobre la funció pública a les Illes Balears, que hi ha hagut en aquesta comunitat des que s'ha inaugurat la Comunitat Autònoma. Jo la convid a aquest debat en un plenari del Parlament, la convid, i vostè haurà de rendir comptes de l'"enxufisme" i de la corrupció del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 616/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari

Popular, relativa a exposicions itinerants entre les illes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Passam a la tercera pregunta, la 616, relativa a exposicions itinerants entre les illes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyor diputat, si li sembla bé diferenciaria tres tipus d'exposicions itinerants.

El primer grup estaria format per aquelles exposicions produïdes per l'anterior govern i ja inaugurades per l'anterior govern, i que l'actual conselleria intenta mantenir vives, procurant que tinguin un circuit més llarg, no? En aquest grup, hi hauria l'exposició dedicada als Beatles, la titulada *Minyonia* i l'exposició de fotografies del fotògraf Oscar Pipkin.

Després hi ha noves produccions o coproduccions amb les quals la conselleria col·labora per tal que itinerin. Una seria l'exposició Neon de Suro, que va ser produïda per l'Ajuntament de Palma i la Fundació Miró i que la conselleria ha introduït dins les seves propostes d'exposicions itinerants; una altra és una exposició produïda per Sa Nostra que es titula *Les Balears abans dels humans* i que, en el conveni que pròximament signarem amb Sa Nostra, hi figura que la conselleria donarà suport a la seva itinerància; després, l'exposició Lúdic, jocs en català, que ja s'ha vist a Mallorca, Menorca i Eivissa.

I després hi ha una sèrie d'exposicions previstes pròximament, entre les quals hi hauria exposicions dedicades a una sèrie d'escriptors amb l'objectiu de fer-les circular sobretot per Catalunya, en el marc del conveni entre la Conselleria de Cultura del Govern de les Illes Balears i la Generalitat: una dedicada a Marià Villangómez; una altra dedicada a poetes joves de les Illes Balears, entre els quals hi ha representants de les diferents illes; una altra dedicada a Rosselló-Pòrcel i Espriu; i una altra que varem acordar amb el director de l'Escola d'Art de Menorca l'altre dia, que és que el cicle formatiu de fotografia que hi ha a l'Escola d'Art i que practica, com a un dels gèneres fotogràfics, el retrat, configurarà una exposició que es titularà *Així com així*. -encara és un títol provisional- *Menorquins i menorquines de renom*, també amb voluntat d'itinerància de les persones rellevants de cadascuna de les Illes.

Aquestes són, poc més poc manco, les qüestions que en aquest moment hi ha obertes, sempre a l'espera que hi pugui

haver propostes que venguin d'un galerista, d'una institució, o iniciatives pròpies o iniciatives dels consells.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Agraïm la informació del conseller en aquest sentit, perquè en una pregunta semblant que li vam fer abans de Nadal el conseller no es va poder definir encara sobre quina era la previsió d'itinerància d'exposicions cap a les Illes Balears.

Però el conseller sap que jo li faig aquesta pregunta bastant dirigida cap a aquella proposició no de llei que es va aprovar per unanimitat en aquesta casa, concretament a la Comissió de Cultura, per tal de promoure exposicions itinerants de, sobretot, artistes joves i no tan joves emperò vius, per tal de fomentar la seva obra i els propis artistes. A la llista que ha exposat el conseller he vist que hi ha poca representació de les arts. M'ha parlat de fotografia, he apuntat, i poca cosa més, i de literatura, però, com dic, aquesta proposició per unanimitat, i no em cauen els anells per dir que va ser una proposta d'un altre partit que no era el nostre però a la qual nosaltres varem donar suport perquè creim fermament en la bondat i en l'efecte positiu que podria tenir una itinerància d'aquest tipus, com es va demostrar a les diferents exposicions que van tenir lloc en origen a Eivissa i l'altra original de Menorca, que varen tenir un ampli ressò de públic i d'acceptació per part dels mateixos artistes, fins i tot, que formaven aquestes exposicions, que va permetre veure i gaudir un catàleg d'obres d'art de primer ordre.

Jo pens que és aquí on la conselleria hauria d'incidir per tal de donar continuïtat a un projecte que nosaltres creim del màxim interès i que, efectivament, va tenir un cert ressò social i cultural.

Jo encoratjaria el conseller perquè quan s'obri un camí, quan s'obri una via de promoció cultural, que no només pot servir per promocionar les Illes a nivell intern, sinó que pot ser un bon element per promocionar l'art i la cultura de les nostres illes fora de la nostra terra, que aprofiti aquest camí emprès i que li doni realment contingut, i nosaltres estariem molt satisfets ara de poder veure una exposició d'artistes mallorquins, per exemple, a Menorca, i a Eivissa estic segur que també, i -com dic- poder aprofitar aquesta empenta que es va iniciar fa un parell d'anys.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta empenta que es va iniciar fa un parell d'anys, si no ho record malament es va concretar en una sola exposició, com a molt dues, en quatre anys. Tenim vuit mesos, fa vuit mesos que aquest conseller n'és responsable, hi ha tota una sèrie de coses en marxa, hi ha una sèrie de temptejos fets a artistes que estan concretant la seva proposta; jo demanaria una mica de tranquil·litat, sabent que posar en marxa tot això no és senzill, i una prova que aquest conseller no té cap voluntat ni una de matar res que valgui la pena, és que totes les exposicions que varen ser produïdes per l'anterior govern i tenen capacitat de continuar essent exposicions vives, les continuam oferint als nostres opuscles de promoció, i encantadíssims que hi hagi més demanda d'aquestes exposicions.

I, evidentment, les exposicions estrictament d'art han de ser una part important de les exposicions que s'ofereixen però no en exclusiva, i per ventura han estat les que ha costat més pena arrencar, però ja arrencaran, li ho asseguro, Sr. Simó Gornés.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 618/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a organisme que farà el seguiment de l'Objectiu 2.

Passam a la quarta pregunta, 618, relativa a organisme que farà el seguiment de l'Objectiu 2, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller d'Agricultura, el consorci, de tots és conegut, que hi ha hagut fins ara, el consorci, anomenat també l'Agència de Desenvolupament Rural, tenia una sèrie de feines com gestionar, promoure activitats, fer el seguiment de tots aquells expedients que s'anaven acceptant i que s'anaven executant a cada municipi que era afectat per la zona 5B. Ara també de tots és conegut que hi haurà un altre programa operatiu, que és l'Objectiu 2, el qual tindrà característiques també similars en segons quins tipus d'ajudes i línies.

Nosaltres el que li demanam és a qui o a quin organisme correspondrà realitzar aquest seguiment d'aquestes activitats a partir d'ara.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Bé, del plantejament que es desprèn de l'exposició de motius de la seva pregunta, pareix que es refereix específicament als programes o línies que hi hagi quant a promoció i desenvolupament del medi econòmic rural. En aquest cas li puc reiterar que el seguiment serà duit per la Direcció General de Desenvolupament Rural, que substituirà l'actual Direcció General d'Infraestructures Agràries, juntament amb altres serveis tècnics i administratius de la conselleria. Ara bé, el seguiment de cara a les relacions amb Brussel·les serà, com està previst en el Decret de creació i atribució de competències de la Direcció General d'Economia, serà atribuït a la Direcció General d'Economia.

En conclusió, seran les dues direccions generals, la de Desenvolupament Rural en l'aspecte de relació amb els administrats i la d'Economia en l'aspecte de relació amb Europa, les que duran aquest programa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Jo el que crec és que és una llàstima que, així com amb l'anterior programa operatiu, a part que hi hagués els representants, els directors generals o el conseller, o ara hi volgués esser el vicepresident, que també tindrà la cartera d'Economia, dins el consorci o dins la gent que mira i fa el seguiment dels expedients, aquí s'ha donat una passa enrere molt important. Abans els ajuntaments, a través del consorci, hi participaven, i hi participaven d'una forma activa i, en part, vostès són aquells que sempre han pregonat, i en el cas del PSM el que més es queixava de no participar més encara dins el consorci del 5B a l'hora d'aprovar els projectes, a l'hora de definir les línies, i és una llàstima que ens adonem que, d'això, només en faran el seguiment els directors generals d'un lloc i de l'altre, i que quedaran a fora els ajuntaments, que jo crec que una vegada més es demostra que aquest govern té molt poca sensibilitat cap a les corporacions locals.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Bé, Sr. Font, jo voldria rebatre aquestes afirmacions que vostè fa. Jo li recordaré que aquesta conselleria va instituir una reunió periòdica de regidors d'agricultura que es fa periòdicament; voldria recordar-li que el consell rural, que no es reunia..., el consell agrari que no es reunia des de feia any s'està reunint periòdicament, té una reunió aquesta mateixa setmana.

A través de tots aquests organismes de participació hi haurà informació puntualíssima de com es desenvolupa el programa i, sobretot, la tendran els administrats, cosa que fins ara era més deficitària. La potenciació de les oficines comarcals serà un fet i esper que puguem reconèixer d'aquí a uns mesos que el funcionament de cara als administrats millora amb l'esquema que nosaltres proposam.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura.

I.5) Pregunta RGE núm. 713/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats amb les quals ha formalitzat préstecs Fires i Congressos, SA.

Passam a la pregunta número 5, 713, relativa a entitats amb les quals ha formalitzat préstecs Fires i Congressos, SA, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies. La don per formulada, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, la resposta és que ni els mesos d'agost, ni setembre, ni cap mes Fires i Congressos ha formalitzat cap préstec. Amb aquesta resposta també ja es dona per contestada la pregunta següent, perquè em demana la quantia i, per tant, no s'ha formalitzat cap préstec, i per tant per cap quantia ni amb cap entitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el Reglament ens diu que no podem fer una pregunta que s'entengui que són dues; per tant ho hem de desglossar d'aquesta manera, i aprofit per dir, també, Sr. President, que per tant pot decaure la segona pregunta.

Miri, nosaltres el que preteníem amb aquestes preguntes, Sr. Conseller, era precisament poder demostrar una vegada més que els acomiadaments que es varen fer a Fires i Congressos eren improcedents, perquè, efectivament, efectivament, queda demostrat, idò, si no es va formalitzar cap préstec, que dia 3 de

setembre no hi havia disponibilitat econòmica en aquesta empresa per poder firmar la liquidació d'aquest personal. No volíem saber, idò, si hi havia préstecs o no, perquè sabem que aquesta empresa té unes puntes de tresoreria. Per tant, el que sí reiteram una vegada més és que queda perfectament demostrat, com ja ho va fer segons l'acte de conciliació, que aquest acomiadament era improcedent.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, això ho determinaran els tribunals, que encara..., és a dir, vostè ja ha emès sentència diverses vegades i vostè és jutge i part, en aquesta qüestió. Ara, li diré que efectivament Fires i Congressos no ha formalitzat cap préstec, però sí que ha formalitzat una operació de compte corrent de crèdit, que no és un préstec, amb la Caixa de Balears, Sa Nostra, amb un límit de 125 milions de pessetes. Aquesta operació ve a solucionar la situació que ja es va plantejar el més de juny de l'any 1998, quan vostè era president de Fires i Congressos, quan ja la societat tenia un endeutament de 125 milions i no hi podia fer front sense ocasionar greus problemes financers que va ressenyar la mateixa auditoria.

Posteriorment, el 30 de juny del 99, la societat va cancel·lar totalment el préstec que tenia, i va traslladar tota la càrrega del desequilibri financer als proveïdors de l'empresa, lesionant seriosament el futur de l'entitat. L'única solució, per tant, era plantejar una operació o d'endeutament, en aquest cas d'acord amb la Intervenció General es va optar per una operació de compte corrent de crèdit. Li diré a més, per a la seva informació, perquè no hagi de formular més preguntes, que en aquest moment dels 125 milions de pessetes en tenim disposats 73, que segurament la setmana que ve o a uns quinze dies baixarà bastant la disposició d'aquest compte corrent de crèdit, perquè ingressarem la part corresponent de les quotes que paguen els expositors a la fira de brocanters i galeristes.

Però vaja, la situació no era bona des del punt de vista financer, i jo confii que si em dona un poquet de temps, amb un any la gestió econòmica demostrarà com aquesta empresa naturalment que no ha de ser rendible, però baixarem bastant els compromisos econòmics que tenia.

I quant a l'objecte de la seva pregunta, que no estava formulat en aquesta, esperarem les decisions dels tribunals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.6) Pregunta RGE núm. 714/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantia en concepte de préstecs formalitzada per Fires i Congressos, SA.

La sisena pregunta... Si vol la pot mantenir.

EL SR. OLIVER I MUT:

Es manté la pregunta, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sisena pregunta, la 714, relativa a quantia en concepte de préstec formalitzada per Fires i Congressos, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Havia dit que la retiraria, de les paraules que havia dit el Sr. Vicepresident, però és que entenc que no és així, o que no ho interpretat bé, o que m'havia enganat, o que no ho sé. En definitiva, no s'han formalitzat préstecs, el que sí s'ha fet és una reestructuració i una renovació. Per tant, Sr. Sampol, aquí es demostra, repetesc, que el mes de setembre, dia 3, vostès no tenien aquest disponible per poder firmar el finiment amb aquests treballadors, 7 concretament, que eren més de 30 milions de pessetes, que vostès varen acomiadar. Miri, i que l'acomiadament és improcedent no ho dic jo, és que a l'acta de conciliació l'empresa reconeix que l'acomiadament és improcedent i per tant els ha d'indemnitzar. Una altra cosa és que els acomiadaments siguin nuls radicals, aquí no hi entr, ja ho veurem, però que els acomiadaments eren improcedents, efectivament ho són.

Miri, sé que hi ha unes puntes de tresoreria. No és aquest el debat d'avui, jo ja li he dit, no és per entrar si aquesta empresa té dificultats econòmiques a uns moments donats o no. Ja hi entrarem, jo li asseguro que hi entrarem i que en parlarem, de tots aquests temes. He dit quina era la finalitat d'aquesta pregunta, i ho mantenc. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gaspar Oliver, jo des del primer dia que vàrem començar la relació de preguntant-responent, he intentat ser molt educat amb vostè i per tant, i ho dic, i pregaria al president del Parlament que intentàs aturar expressions com les que s'han produït fa un moment, que arriben fins i tot a l'insult personal. Expressions com que enganem jo crec que les hauríem d'intentar..., és a dir, jo li he

respost a molta més informació de la que vostè em demanava amb la seva pregunta. Intentaré jo mantenir el mateix to, però també vostè intenti no utilitzar determinades expressions ofensives.

Quant al fet si aquesta qüestió pot determinar si un acomiadament és improcedent o no, jo sincerament li he de dir que compartesc la seva opinió, i per tant el tema és als tribunals, hi ha dos dels treballadors que no varen acceptar l'acta de conciliació, i al final seran els tribunals els que decidiran quina és la seva situació. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Mas, vol intervenir?

I.7) Pregunta RGE núm. 745/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteri de les obres de la carretera Palma-Universitat.

Esgotat, idò, el debat de la sisena pregunta, passam a la setena, 745, relativa a criteris de les obres de la carretera Palma-Universitat, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Obras Públicas, la semana pasada le preguntaba por la carretera de Palma a la Universidad, y me decía usted -y efectivamente es así- que estaba en ese momento el proyecto a exposición pública. Bueno, visto lo que se ha sacado a exposición pública, efectivamente hay un pequeño tramo, es el mismo proyecto prácticamente que hemos dejado el Gobierno del Partido Popular, el proyecto anterior, en que lo único que se hace es mantener el desdoblamiento, al principio un pequeñísimo desdoblamiento entre la vía de cintura y la rotonda del cruce del camí dels Reis, y después "aprovechar" una de las dos calzadas que estaban previstas desde ahí hasta la Universidad. Mi pregunta lógicamente es con qué criterios se ha hecho esto, con qué criterios se mantiene un pequeñísimo desdoblamiento, entre las dos rotondas, y en cambio se mantiene exclusivamente una de las dos calzadas hasta la Universidad. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, tots som conscients que la carretera a la Universitat és un tema que fa molts d'anys que està coejant, ja crec que s'han fet fins a quatre projectes sobre aquesta carretera, per solucionar el problema, i ens trobam que no es pot allargar més.

Llavors efectivament, hi ha un projecte inicial, però pensam que el desdoblament des de la rotonda dels Reis fins a la Universitat no era necessari, pensam que amb un bon disseny de carretera ha de ser suficient, més a més tenint en compte que es preveu millorar el transport públic fins a la Universitat; i per tant per un tema de rapidesa, enguany ja hi havia un projecte aprovat, és un projecte que està dins el conveni, pensàvem que iniciar un nou projecte ajornava més el problema, i per tant hem anat a una solució que sigui la més favorable quant a menys impacte ambiental, però tampoc allargar el tema, perquè ens preocupa molt, i crec que és una preocupació que compartim tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. González Ortea, vol intervenir?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no puedo compartir esa opinión que usted manifiesta. No la puedo compartir porque yo uso a veces la carretera de Valldemossa, y cualquiera que la use habitualmente en coche, sabe perfectamente que a partir de la rotonda del cruce del camí dels Reis, lo que popularmente es la rotonda donde están los depósitos de Emaya, a partir de ahí hasta la Universidad, hay una congestión absoluta y completa, y que esa congestión absoluta y completa no se soluciona mejorando las condiciones de trazado de la actual carretera y poniendo unos arceles. La congestión va a seguir, porque no va usted a conseguir mejorar ni en un solo punto esa congestión. La alegación de que es que se va a mejorar también el transporte público, permítame que me sonría; usted puede mejorar el transporte público, y debe hacer lo posible por mejorarlo, pero por mucho que lo mejore no aliviará usted esa congestión.

Yo le recomiendo, con todo cariño, pero también con toda firmeza, que coja usted el coche, conduciendo usted, y utilice la carretera, y dígame después si efectivamente se va a arreglar poniendo unos arceles a una carretera; y ahí le voy a discutir también lo del impacto ambiental, porque en eso también se equivoca. A una carretera que para mejorar y poner los dos carriles y los arceles, aprovechando el proyecto que había antes de dos calzadas, va a tener usted que hacer un daño y una expropiación de terrenos colindantes extraordinaria, porque el trazado que usted ha elegido -yo he visto lo que ha hecho-, como la actual carretera va serpenteando, se aparta extraordinariamente de la que hay.

Por consiguiente, va usted a provocar todos los daños que estaban previstos, y no va a recoger ninguno de los beneficios. Por consiguiente a mi juicio sinceramente se equivoca total y absolutamente, y el problema no es que usted se equivoque, el problema es que la carretera de Valldemossa en ese tramo, que es además donde se concentran todos los accidentes que ha habido, prácticamente todos, va a seguir después de esa teórica reparación que usted le prevé, prácticamente en las mismas condiciones de capacidad, o de incapacidad. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, evidentment discrepam, d'un tema, ja està clar, si açò la solució sempre han de ser desdoblaments, o han de ser unes millores de carreteres. Nosaltres pensam que hem d'apurar al màxim fer carreteres convencionals, però sí s'han de fer en condicions, de capacitat adequada, i amb un estudi d'enllaços i interseccions adequat. Hi ha discussions tècniques si a partir de 20.000 cotxes s'ha de fer desdoblament o no s'ha de fer; els americans diuen una cosa; ens hem anat informant d'aquestes coses; però jo entenc que sí que tenim possibilitats que funcioni.

Quant al projecte concret que vostè diu, efectivament està a exposició pública fins dia 17, i a la millor a partir d'aquesta exposició pública i les al·legacions que s'hauran fet, que hi ha gent que ja m'ha expressat aquest criteri que potser s'hauria de canviar una de les dues alternatives que s'ha agafat, doncs a la millor s'haurà de reestudiar o millorar aquest projecte quant a impacte ambiental.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 747/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició d'avançament de la carretera d'Eivissa-Sant Antoni.

La pregunta número 8, 747, està retirada pel seu autor per motius d'afonia.

I.9) Pregunta RGE núm. 743/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres de la rotonda Búger-Campanet a la carretera Palma-Alcúdia.

La pregunta número 9, 743, relativa a l'inici de les obres de la rotonda Búger-Campanet a la carretera Palma-Alcúdia, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller d'Obres Públiques, jo li he de recordar el mateix que li vaig recordar dia 21 de setembre del 99, quan li vaig fer aquella pregunta de quan estarien acabades les obres de la rotonda del creuer de Búger i Campanet. Li he de recordar l'espectacle muntat en el mes d'agost, arribant allà amb els cotxes, amb les càmeres, de vostè i el president i altres membres

d'aquest parlament, compromentent-se a mirar de realitzar les obres abans de l'estiu. Varen dir més, varen dir en sis mesos. També hi ha retalls de premsa en què diu quatre, però que després vostè va canviar. Li vaig fer una pregunta, li vaig demanar quan estaria acabada aquesta rotonda, en el mes de setembre. Vostè va contestar que els terminis es preveu que en un període inferior als 12 mesos estigui executat.

És evident que en tema de carreteres vostès no s'entenen en el Govern, això és una evidència tan grossa que no importa ni parlar-ne. Però el que és evident també és que estam enganant els ciutadans. Varen anar allà vostès a dir que estaria feta en sis mesos; els sis mesos han passat, del mes d'agost cap a aquí ja han passat set mesos. L'altre dia vostè i jo vàrem coincidir a un debat a Alcúdia i va dir que estaria feta abans de l'estiu, i nosaltres no veim que per aquest camí que s'hi va ara, que sí que s'han iniciat les expropiacions, pugui estar acabada aquesta rotonda abans de l'estiu. Ja basta haver de sofrir que vostès no tenen projecte com arreglar el tema de la carretera Inca-Alcúdia, perquè encara a damunt ens haguem de trobar que les promeses per arreglar segons quins punts negres importants, com és aquest, i després supòs que arreglarà l'altre creuer de Campanet, que gira a sa Pobla, a veure vostè quan creu que estaran acabades, Sr. Conseller, i si pot ser digui'ns la veritat. I si no poden estar acabades abans de l'estiu, a mi m'agradaria que quedàs reflectit en aquest *Diari de sessions*, si serà abans de l'estiu o després de l'estiu, perquè el que és evident és que a tots els parlamentaris d'aquesta cambra, i a tota la ciutadania a qui han donat explicacions, ja ens han enganat. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sr. Diputat. Efectivament aquest espectacle a què vostè ha fet referència, de televisió o no sé què, és que va venir motivat per un espectacle anterior, que just arribar a la Conselleria em vaig trobar amb una manifestació de veïns de Búger i Campanet, amb gaites i tot, perquè estaven ja indignats del temps que feia que reclamaven que es fes aquesta rodona i se solucionés aquest problema, és a dir que tot ve motivat per un procés que en certa manera encara no se'ls havia fet cas, se'ls havien promès coses i mai s'havia complert.

En aquest moment, aquest Govern va prendre possessió en el mes d'agost, aquesta obra s'adjudica el mes que ve. Va tenir un petit retard perquè ens va coincidir l'elaboració del pressupost i pel tema d'assignació pressupostària es va haver de fer (...). Però vostè, que coneix l'Administració, i segur que adjudica obres a l'ajuntament on està, pot reconèixer que si aquesta obra, que es va iniciar l'expedient el mes d'agost i s'adjudica aquest mes, és un procés bastant ràpid; i per tant s'adjudica aquest mes, i esper que l'empresa constructora que s'adjudiqui l'obra ho faci el més ràpid possible per solucionar el problema. Jo el que puc dir-li ara, jo sempre rall de mesos més

o menys estimats, i el que jo no puc fer és assegurar si açò s'acabarà al mes de juny o el mes d'agost, però el que és evident, és que aquest expedient està en marxa, d'una manera definitiva. Jo crec que ja era hora, i pròximament veurem la solució.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Miri, Sr. Conseller, jo l'únic que vull constatar, que no tot el món és de mel i sucre, i que vostès quan varen anar allà, "nosaltres som uns *fenómenos*, i nosaltres això ho tendrem arreglat en sis mesos". És a dir, vostès també tenien una alternativa al nostre pla de carreteres, i vostè va reconèixer l'altre dia a Alcúdia que han d'acabar d'estudiar quines són les propostes de l'alternativa, i que ens podem passar col·lapsats -col·lapsats- aquest estiu una altra vegada, i estic parlant de la zona d'Inca a Alcúdia. Jo l'únic que volia era que vostès constatin, que la gent constati que la gent de Búger i de Campanet i dels altres pobles d'aquells voltants constatin que una cosa és el que prediquen i una altra és el que fan, Sr. Conseller, només és això. No són sis mesos, serà més d'un any. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Es veu que veim la realitat d'una manera diferent. A uns dos pobles de gent pacífica que arriba un moment que han de venir a Palma a manifestar-se perquè fa anys que estan reclamant una cosa, i a partir que nosaltres entram açò ja s'adjudica el mes que ve, ja em dirà vostè si açò és ràpid o no és ràpid, o si són formes de solució dels problemes. La pregunta li faig jo. Sembla que no veim la mateixa realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 773/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a Pla integral per a la integració de l'ètnia gitana.

Pregunta número 10, 773, relativa a Pla integral per a la integració de l'ètnia gitana, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que no és present, i per tant queda decaiguda la pregunta.

I.11) Pregunta RGE núm. 966/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances.

La pregunta número 11, relativa a habitatges turístics, està ajornada amb temps i formes per petició del Govern, per absència del conseller de Turisme.

I.12) Pregunta RGE núm. 397/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nom del metge responsable de retirar les subscripcions dels mitjans de comunicació escrits a l'Hospital Psiquiàtric.

La pregunta número 12, la 397, relativa al nom del metge responsable de retirar les subscripcions dels mitjans de comunicació escrits de l'Hospital Psiquiàtric, que formula l'Hble. Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, està decaiguda per absència de la formulant de la pregunta, per motius de tots coneguts, i que ens congratulam que un diputat d'aquesta cambra també hagi sortit diputat a la Cambra de l'Estat.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 324/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres.

I per tant, amb això acabaria el torn de preguntes, i passariem a l'apartat número 2, que és el de la Interpel·lació 324, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres. Per defensar la interpel·lació presentada, té la paraula el Sr. González Ortea durant deu minuts.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, Sr. Conseller de Obras Públicas. Vamos a continuar hablando de carreteras, si a usted le parece. Bien, la situación actual de las carreteras de la comunidad es, a nuestro juicio, en visión del Grupo Parlamentario Popular, más o menos la siguiente: una red extensa, una red pavimentada extensa, que la verdad es que permite una amplia relación puerta a puerta en todas y cada una de las islas; un gran nivel de saturación dentro de esa red, que está escalonada por categorías, y por tráfico sobre todo, un gran nivel de saturación, como digo, en los grandes itinerarios, en la isla de Mallorca, entendiendo por gran itinerario todo el eje de Palma a Alcúdia y Pollença, fundamentalmente a partir de la finalización de la autopista, del tramo de autopista hasta Inca, es decir todo lo que es el cruce de Inca y de Inca hacia Alcúdia, Pollença y sa Pobla, así como toda la zona norte de la isla. Otro corredor enormemente saturado, que es el corredor de Levante, el de Manacor, Artà y toda la zona, San Lorenzo, Son Cervera, etcétera, del Levante de Mallorca, una saturación igualmente enorme y muy importante a partir del final de la autopista y de la carretera de acompañamiento de Palmanova hacia Peguera y Andratx; y una manifiesta también ocupación de esa carretera que discutíamos en la pregunta hace un rato, que es la de

Valldemossa y Esporles, concretamente hasta pasados los accesos a la Universidad de las Islas Baleares.

En Menorca tenemos la concentración de tráfico fundamentalmente en una vía semiurbana, como es Mahón-San Luis, y sobre todo en el eje principal del tráfico y de relación de Menorca entre Mahón y Ciudadela, especialmente quizá en el primer tramo, entre Mahón y Alaior, y en menor medida entre Alaior y Mercadal, prácticamente además sin alternativa de otras vías, incluso de menor categoría.

En Ibiza el tráfico se mueve en ese triángulo de San Antonio-Ibiza-Santa Eulalia, y fundamentalmente en la carretera directa de Ibiza a San Antonio y la de Ibiza a Santa Eulalia, así como una enorme congestión igualmente en la vía que da acceso al aeropuerto y a la playa de las salinas, por lo menos hasta el punto en que deriva hacia uno u otro destino.

Eso es el problema en términos generales de saturación, sobre todo como digo en las grandes vías. Hay un problema adicional en las vías secundarias, que es que en general están mal acondicionadas para permitir el tráfico en condiciones de seguridad y de comodidad de un número de vehículos ya más razonable. Las vías secundarias adolecen en muchos casos de anchuras suficientes de carriles, de arcenes, de medidas de mejora de trazados, tanto en planta como en alzado, etcétera. Hay también un problema muy grave, que si quitamos o nos olvidamos de los -escasos, por otro lado- tramos de autopista y autovía, se manifiesta y es común a todas las carreteras de las Islas Baleares, y es la gran cantidad de intersecciones y de accesos. Prácticamente en nuestras carreteras cada muy pocos metros hay un acceso a una finca, en algunos casos o en muchos casos también a un establecimiento distinto del puramente rural, a muchísimas viviendas en suelo rústico, caseríos, etcétera.

Hay también, y eso es común desgraciadamente igualmente a todas las vías, un altísimo índice de accidentalidad. Hace poco nos señalaban en un informe que éramos la cuarta o la quinta provincia de toda España en cuanto a índice de accidentalidad. Esa accidentalidad además tiene la peculiaridad o la particularidad de que está enormemente repartida por las islas. Se habla muchas veces de puntos negros, es evidente que los hay, que hay concentraciones de accidentes en algunos puntos, pero en general la altísima accidentalidad que se sufre en las Islas Baleares está enormemente repartida en diversas vías, o en muchas de las vías, yo creo que manifiestamente derivado del hecho precisamente de la falta de capacidad suficiente para la carga de tráfico que tienen que soportar y la falta de condiciones de trazado, en cuanto a lo que se refiere a la red secundaria. Hay también una manifiesta incomodidad, derivada lógicamente de esa incapacidad para dar solución al tráfico.

Y hay finalmente un conjunto de carencias en materia de conservación que son en algún caso enormemente acusadas, carencias en materia de firmes, no están los firmes en suficientes condiciones; carencias en materia de señalización, carencias que además se pueden traducir directamente en una baja de la seguridad, de la que antes hablábamos; carencias en

materia de limpieza y de conservación del drenaje, que tiene también una muy trascendental experiencia, hoy mismo está lloviendo, hace mucho tiempo que aquí no llovía, desgraciadamente sólo la caída de lluvia de hoy provocará, no quiero ser agorero, pero me temo que será así, porque siempre es así, después de un período de sequía hay unos días de lluvia, las condiciones de nuestros firmes no son suficientemente buenas para soportar eso y se provocarán hoy, esperemos que no graves, pero sí muchos accidentes, esperemos que no graves. Hay por consiguiente ese conjunto de carencias en materia de conservación.

Ése es el análisis que le hago desde el Grupo Parlamentario Popular. Mi primera pregunta en esta interpelación es si usted hace el mismo análisis, si el Gobierno hace un análisis por lo menos similar, y si no, le rogaría que nos explicara en qué cosas no está usted de acuerdo, qué otras se le ocurren, que probablemente nosotros aquí no hemos podido citar, entre otras cosas por cuestión de tiempo, pero como problemas generales si efectivamente está usted de acuerdo.

Es evidente que si está de acuerdo, las medidas a tomar son muy concretas y muy contadas. Los problemas de saturación en la red de mayor nivel sólo se pueden solucionar a base de dar más capacidad a las vías. Antes discutíamos sobre un tramo concreto, que es el de la carretera a la Universidad. Yo, mire usted, no quiero entrar en cuestiones técnicas, porque me parece que no es ni el sitio ni la oportunidad para hacerlo, pero créame usted, para dar más capacidad no hay más remedio que hacer más carriles. No hay más remedio, es así de sencillo. El otro día también con otra pregunta en materia de carreteras le decía que es tan sencillo como una cuestión de agua. Usted tiene una tubería con un determinado diámetro y una sección. Usted sabe que a una velocidad concreta pasa un caudal de agua. Si usted quiere pasar más, tiene usted que hacer la tubería más grande, o el canal si lo quiere usted a cielo abierto; y eso parece evidente, tan evidente como sucede con las carreteras. Lógicamente se puede jugar con las velocidades para modificar los caudales, pero hay unos márgenes para jugar con esas velocidades, y nada más. Cuando además estamos hablando de carreteras, el problema va más allá de lo que es puramente la capacidad, que es el tema de la seguridad. Está también perfectamente demostrado y contrastado que las carreteras muy saturadas producen índices de accidentalidad mucho más altos que en las carreteras que están en condiciones de admitir perfectamente la circulación de vehículos, de manera que esa discusión teórica de si a una carretera hay que aumentarle los carriles, desdoblarla o duplicarla, como usted quiera, en función del número de vehículos, es una discusión más bien teórica. En definitiva usted, cuando está cargando una carretera con más vehículos, está convirtiendo la carretera en más insegura y más incómoda. ¿Hasta qué punto más insegura y más incómoda? Pues hasta el punto que usted quiera, pero evidentemente cuando usted tiene manifiestas la inseguridad y la incomodidad, usted lo que tiene que hacer es ampliar la carretera.

Por consiguiente a nuestro juicio no hay más remedio que acudir a desdoblamiento, y no sólo al nuestro; miembros, yo creo que destacados, de partidos del pacto que apoya a este

gobierno lo han hecho así también público y manifiesto. Por consiguiente creo que no es ninguna novedad, porque además algo tan natural y tan lógico, pues creo que se le ocurre a cualquiera, al margen de cualquier otra consideración técnica. Hay también que, para mejorar la comodidad y la seguridad de los usuarios en la red secundaria, dotar a esa red secundaria efectivamente de arcones, mejorar curvas, mejorar rasantes, y señalar adecuadamente. Y hay también una labor permanente de conservación que debe mantener todo lo hecho en perfectas condiciones de uso, a efectos igualmente de seguridad, de comodidad y de nivel de servicio de esas vías.

Parece, por consiguiente, que las medidas a tomar serían esas, y yo espero que usted, cuando salga aquí a contestar esta interpelación, exponga si el Gobierno lo ve de otra manera.

¿Instrumentos? Yo creo que ustedes disponen de todos los instrumentos. Tienen ustedes instrumentos legales, desde la Ley de carreteras propia de la comunidad, que está yo creo que viva y coleando, y que ha dado muy buenos resultados durante estos años, y creo que sirve perfectamente para los próximos del futuro, independientemente de que pueda modificarse, o tener que modificarse algún aspecto. Hay una ley de expropiación forzosa, que permite mediante la declaración de urgencia activar bastante las obras. Tienen, disponen ustedes de medios humanos internos, propios, de funcionarios y de personal de la comunidad acostumbrada a trabajar en estos términos, y dispuesta yo creo a desarrollar el Plan, pero hay además medios externos de todo tipo en esta comunidad, gracias a Dios hoy en día, en otros días eso no fue así, porque el hecho de estar en las islas provocaba que no llegaran determinadas posibilidades de instrumental técnico de todo tipo aquí, pero eso ya está superado hace muchos años. Disponen, por consiguiente, ustedes de todos los medios; disponen también de un plan de carreteras, disponen de una serie de proyectos y de la posibilidad de realizar los que no tienen; y disponen económicamente de un convenio de carreteras que les permite acometer las obras de más fuste, las de más envergadura, las más caras, en definitiva las de la red primaria, a costa de los presupuestos generales del Estado, y dedicar ustedes todo el esfuerzo de la comunidad, que se venía dedicando durante los últimos años ininterrumpidamente de forma creciente todo un montón de recursos económicos para articular una mejora sustancial de la red de segundo orden, y una conservación adecuada a las verdaderas necesidades actuales.

¿Cuál es el planteamiento suyo? Lo ignoro. Sr. Conseller, yo he tratado durante estos ocho meses de preguntarle en comisión y en pleno, en diversas ocasiones, qué es lo que iba a hacer usted con el Plan de carreteras, que todavía no lo ha empezado a modificar; qué es lo que iba a hacer usted con el convenio de carreteras, que no nos lo ha explicado, ha habido una reunión técnica en Madrid, y nos ha contado, y ha salido en los medios de comunicación, una reunión a niveles técnicos, en los que parece que el logro mayor era que se retiraba la prolongación de la autopista de Inca hacia Alcúdia y se substituía por una mejora de carreteras en la Inca-Llubí-Santa Margarita y en la de Inca-Muro, cuando a mí, vamos, me parece, que los medios de comunicación no le han interpretado a usted

bien, supongo, o a los que hicieron esa reunión, pero, en cualquier caso, eso es un tema absolutamente marginal y secundario, ustedes no han abordado, todavía, la modificación del convenio, y el tiempo pasa, el tiempo pasa, y en carreteras el tiempo pasa enseguida, porque se necesita mucho tiempo, como usted mismo ha reconocido ahora, hablando de la rotonda esta que tenían ustedes tanta prisa en hacer y que iban a hacer en agosto del año pasado en una visita, en quince días iban ustedes a hacer una rotondita, una rotondita de nada, y han pasado ocho meses y no han conseguido ustedes ni empezarla, fíjese usted las obras de más envergadura, Sr. Conseller.

Y, mientras tanto, estamos esperando que ustedes al menos, al menos tengan definido cuál es su horizonte, qué es lo que van a hacer con las carreteras, y a partir de ahí sabremos efectivamente, podremos empezar a medir qué tiempo van a necesitar para poder hacer una parte, por lo menos, de lo que quieran.

Yo le agradecería que, con motivo de esta interpelación, que pretendo que sea realmente un debate sobre estos temas, un debate nada crispado a poder ser, yo lo que pretendo es que usted ponga de manifiesto ante la Cámara, efectivamente, ocho meses después de haber accedido al cargo de conseller de Obras Públicas, qué es lo que piensa hacer usted con las carreteras.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. González i Ortea en nom del Grup Popular. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President. Sr. Diputat, jo coincidisc plenament, és a dir vostè m'ha fet una primera pregunta i jo crec que l'anàlisi que vostè ha fet quant a la situació actual de les carreteres de les Illes Balears, és totalment coincident. Una xarxa que està de cada vegada més saturada, una xarxa on no s'ha produït un manteniment adequat i que necessita importants inversions, però també necessita unes (...) globals de tal.

Jo crec que en l'anàlisi aquesta, probablement, i quan parlàvem del temps que vaig estar a poder desenvolupar coses, jo crec que tenim un exemple interessantíssim que probablement és aquest pla de carreteres *vivito y coleando* que tenim, com va començar. És un pla de carreteres que el 90 s'aproven uns criteris, a més uns criteris que es deia que s'havien d'estructurar a partir d'un model històric, potenciació d'un sistema de relacions comarcals, millora de l'accessibilitat interzonal, aconseguir els nivells adequats de servei de seguretat, adequació de les característiques de la xarxa viària als valors ambientals de les àrees que donen serveis, reducció d'impactes ambientals, etc., etc., cosa amb què també coincidim, crec jo, perquè açò ho van proposar vostès.

Aquest pla de carreteres el 94 s'aprova inicialment, es posa a exposició pública, es fa alguna cosa, jo record que aquesta exposició pública a Menorca fins i tot es plantejava, no sé a quina època, de fer una carretera de Sant Lluís a l'aeroport, perquè era una cosa bastant, pressionat pel batlle, jo, amb bon criteri, açò es va llevar després; però bé, s'aprova el 94 i el 97 es torna a modificar el pla de carreteres, de ver i corrents, perquè s'ha de firmar el conveni, que jo crec que és una millora aquest conveni, és una llàstima que quan hi va haver la transferència a la comunitat autònoma de les carreteres, que també amb el govern socialista es van donar 15.000 milions per fer inversions i no es van fer, esperem que ara sí que puguem desenvolupar i aprofitar aquests doblers que ens vénen de Madrid.

Llavors, el pla de carreteres aquest que havia començat el 90, el 91, on hi ha criteris en els quals coincidim amb moltes coses, tot el que són criteris, diagnòstics, cada vegada coincidim, però després, de ver i corrents, d'un pla que s'ha fet global, amb bastant de rigor, de ver i corrents, uns tècnics agafen i fan damunt un plànol, un dia posen unes autopistes, però després n'hi ha unes que desapareixen i han de ser un estudi alternatiu, i tot açò és el procés que passa durant vuit anys. I aquesta és la situació, vostè ho coneix bé, ha estat a Carreteres i coneix perfectament quin ha estat el procés. Culpa de qui?, bé, culpa que el temps passa ràpid, estic d'acord, i de vegades la falta de definició o la falta de voluntat d'afrontar els temes d'una manera ràpida.

Què es fa mentrestant amb altres temes alternatius que jo crec que incideixen en el transport? Per exemple, xarxa d'autobusos, xarxa de transport públic, bé, qui té la política en aquest tema? A mi l'únic que em consta és que es fan uns allargaments de terminis a les companyies d'autobús, però aquest transport no millora, açò ho sabem perquè tant batles de qualsevol partit, de tots els colors, tots han vingut a queixar-se de l'actual situació del transport públic. O sigui, un transport que és ineficient, que funciona malament, a més se'l premia augmentant el seu termini de concessió.

Llavors, clar, davant aquesta situació, vertaderament, m'he trobat, i sabem com s'ha d'afrontar, pensam que si començat per parlar ..., vostè ha acabat parlant d'horitzó, jo crec que és important començar a parlar d'horitzó, quin ha de ser l'horitzó, com s'ha d'afrontar? Bé, un altre tema en el qual coincidim, a les DOT que vostès les desenvolupen, es fa, es diu que s'ha de fer un pla sectorial de transport on s'ha de combinar globalment tot el tema del transport, i carreteres forma part del que és la solució global al transport, no es pot fer un pla de carreteres independent de tot el que s'ha de fer per solucionar, fomentar el transport públic, és a dir, no només, cada vegada que hi ha més cotxes hem d'ampliar carreteres, sinó que també hem d'evitar que aquests nivells de saturació es frenin, jo estic d'acord que el nivell de cotxes que tenim per exemple ara, a la carretera de Peguera i tal, 40.000 cotxes, fent una política de transports, hauria de ser bastant a llarg termini, que es llevin aquests cotxes d'aquesta carretera, no desapareixeran, però sí podem evitar, entenc jo, amb un bon pla de transports que continuï augmentant, limitar el nombre de cotxes de lloguer, procurar que els cotxes de lloguer tal vegada tinguin unes mesures, unes campanyes, assessorant -açò ja ho diré després-

de com han d'anar els turistes, que en lloc d'utilitzar carreteres saturades vagin per camins alternatius, en definitiva, crec que s'ha de fer un pla de transport, un pla sectorial de transport, aquest pla sectorial de transport en aquest moment es prepara el plec de condicions per treure'l a concurs i, evidentment, és un pla que s'ha de fer amb el màxim debat, amb la col·laboració de tots els ajuntaments, totes les administracions, consells insulars, i aquí s'ha d'afrontar d'una manera global quina ha de ser la filosofia i la solució al que és el transport públic de les Illes Balears.

Quina és, per exemple, la base d'aquest transport públic? Ha de ser, i crec que els criteris fonamentals, ja n'hem parlat, i també coincidim, crec que vostès també en parlen, ha de ser la mobilitat sostenible i la intermodalitat. Em permetrà que li llegeixi el que ha aprovat la comunitat autònoma en el V Programa marc d'investigació i desenvolupament de la Unitat Europea per al quadrienni 99-2002, que expressa perfectament quina ha de ser la filosofia del transport i quina s'imposa a tot Europa. I diu: *"El objetivo general de esta actividad clave será alcanzar un mejor equilibrio a largo plazo entre la creciente demanda de movilidad y la necesidad de respetar limitaciones ambientales, socioeconómicas y de seguridad. Contribuirá a romper la relación directa entre crecimiento económico y volumen de tráfico, a disminuir el impacto negativo de los modos de transporte y a fomentar un uso más sostenible de esos sistemas. Se prestará especial atención a la intermodalidad y a la mejor manera de integrar las ventajas de los distintos modos de transporte para prestar servicios de puerta a puerta orientados al usuario, tanto para pasajeros como para mercancías. Todo ello con el resultado esperado de una mejor gestión de la movilidad."*

Açò, vostè també ho ha dit, és a dir, també estam d'acord.

Llavors, mentrestant, em dirà *"usted aquí, mucha filosofía, no hacen nada, no sé qué"*, i mentrestant què feim? Bé, nosaltres, som partidaris i treballam per fer un pla d'emergència per a aquest estiu, aquest estiu sabem que (...) que vostès deien que volien fer, però que no hi havia ni el projecte, perquè de les grans obres del conveni no hi havia ni els estudis informatius fets, és a dir que tampoc no els tendríem d'aquí un any, ni dos, ni tres, mentrestant sabem que aquest estiu tendrem un autèntic problema, i, per tant, nosaltres volem potenciar i fer una feina, però immediata, de mesures urgents, quant a millora de gloriets que existeixen, o rodones, millor dit, fer un pla perquè els cotxes de lloguer, fins i tot la possibilitat de limitar-los, fer un pla perquè els cotxes de lloguer tinguin un sistema d'itineraris per evitar que els turistes vagin per les carreteres més saturades, i després una sèrie de mesures de senyalització i tot, a fi de millorar la impacte que tenim a l'estiu. Evidentment, vostè sap que aquest estiu, i amb vuit mesos de feina que és la que nosaltres feim, no es fa cap desdoblament ni es fa cap millora de carretera, el que es fan són millores de ferms que en aquest moment es desenvolupa i, per exemple, jo he comptat les obres que estan en marxa dins la conselleria en aquest moment, que hi ha des de millores a conservació i tot, i parlam de 67 temes que es duen en aquest moment a la conselleria. I, quant a obres del conveni, en tenim 15, entre les que estan adjudicades i els projectes a punt d'acabar que també es posaran en marxa,

fonamentalment variants, que pensam que també dins el model de carreteres que nosaltres hem de fer, hi ha d'haver les variants.

Però després em dirà, i el pla de carreteres, què feim amb el pla de carreteres? Efectivament, el pla de carreteres, a la llarga, quan es faci el pla sectorial, s'ha de modificar, però no podem esperar, jo som conscient que no podem esperar i, per tant, farem una modificació puntual d'aquest pla i hi incorporarem, i som partidaris, i nosaltres encarregarem estudi informatiu tant de la carretera de Manacor com de la carretera d'Inca a Sa Pobla, de fet Sa Pobla-Alcúdia ja es treballa en la millora de la carretera actual, amb un projecte, i, per exemple, pensam que una proposta correcta a la carretera de Palmanova és la proposta que té l'Ajuntament de Calvià mateix, per tant, nosaltres l'assumim, a aquesta proposta, desdoblament perquè hi ha moltes maneres de desdoblament, es pot desdoblament amb un gran impacte ambiental o fent projectes en la mesura que nosaltres necessitam en aquestes illes. I crec que tots estam d'acord que hem de fer projectes, encara que hi hagi sistemes o grans autopistes, aquí nosaltres hem de fer un altre tipus de model, no és el mateix dissenyar una autopista Barcelona-Madrid que una carretera Manacor-Palma.

Per tant, actuacions immediates: pla d'emergència per fer mesures de millora, per exemple, li posaré un exemple, la glorieta o la rotonda de Lluçmajor, quan s'arriba a Lluçmajor, vostè sap que a l'estiu allà es produeixen embussos de quatre quilòmetres perquè és una glorieta que simplement posant, i s'ha estudiat el tema, un carril zero, permetrà que els cotxes que vinguin de Palma no hagin de fer l'espera quan els cotxes vénen de la part nord de Lluçmajor. Aquestes actuacions també s'han de fer, i açò forma part de la feina que estam fent diària, i açò desgraciadament no s'havia fet, perquè era fàcil fer un carril zero a una glorieta a Lluçmajor, no em diguin que açò és difícil, idè açò no estava fet, i aquest estiu estarà fet.

I mentrestant tirarem endavant els grans plans d'horitzó que sempre serà conjuntant solució del transport públic i execució i millora de les carreteres basant-nos en el model actual.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Grupos que quieran intervenir para fijar la posición. Por el Grupo Mixto, tiene la palabra el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Bé, s'ha (...) que hi ha una sèrie de variables que tenen molt a veure amb l'estructura viària, i són variables que aquest govern hauria de tenir en compte. Primer, la forta dependència que tenim del turisme, el parc automobilístic d'autocar i cotxes de lloguer, la densitat de població i sobretot

el creixement demogràfic que presenta la nostra comunitat, el fort increment de població que es fa en els períodes d'estiu, fa que tinguem una densitat de trànsit molt superior, les tres illes, que la mínima exigida per a qualsevol seguretat vial.

Per una altra banda, la distribució que tenim en les distintes illes de llocs de feina, el fet que hi hagi segones residència, l'increment de renda per capita que tenim a la nostra comunitat i la manca de transports col·lectius, fan que tinguem un índex de motorització més alt de l'Estat.

El retard que duim en inversió de carreteres a causa d'aquests anys de governs centrals de distint color, amb poca sensibilitat cap als temes d'aquestes illes, fa que avui en dia tinguem una xarxa viària inadequada, insuficient i perillosa. Estam o continuam estant en el darrer lloc d'inversió per habitant de xarxa viària de l'Estat espanyol, continuam, tenim un pla de carreteres i un conveni de carreteres però l'execució d'aquest pla de carreteres ha tenguut aquests anys una execució mínima, i fa que ens trobem amb una xarxa de carreteres com la que ens trobam, que tant el Sr. González Ortea com el Sr. Conseller han explicat.

Quines són les propostes que faríem, des d'Unió Mallorquina, al Govern? Primer, el traspass de les competències als consells insulars, l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia ho preveu i crec que els distint consells insulars, el de Menorca, el d'Eivissa i Formentera i el de Mallorca, podrien gestionar, d'una manera més apropiada al ciutadà, les carreteres, que només afecten, a més, a aquella illa. El nostre estatut a l'article 39 ja ho preveu.

Després, pensam que la xarxa de carreteres ha de menester una millora important, una millora que no s'ha d'oblidar que ha de tenir el mínim consum de territori, nosaltres pensam que les illes són alguna cosa més que una província, *que una província, Sr. González Ortea*. Pensam que, almenys fins ara ho érem, alguna cosa més que una província de l'Estat, per tant, pensam que s'han de fer a vies de nova construcció, la prolongació de l'autopista fins a Lluçmajor, el desdoblament de l'actual carretera fins a Manacor, el desdoblament de la carretera d'Inca fins a Sa Pobla, el desdoblament de la carretera de la Universitat, pensam que s'han de fer les circumvallacions de Son Ferriol, de Vilafranca, de Manacor, d'Artà, de Lluçmajor, de Campos, de Felanitx, d'Inca, de Ferreries, de Sant Lluís. Pensam que s'han de millorar els traçats dels actuals grans eixos, Sa Pobla-Alcúdia, Manacor-Capdepera, Santa Ponça-Andratx, Lluçmajor-Campos; i a més que s'han de prendre una sèrie de mesures complementàries i referides al transport col·lectiu, com ha dit el Sr. Conseller.

Si milloram el nostre transport col·lectiu, patirà menys la nostra xarxa viària. S'han de potenciar els eixos secundaris, s'han de potenciar, com ho fa el Govern, la xarxa ferroviària, i s'han de millorar determinades actuacions concretes a Menorca, com és solucionar punts negres com la volta d'Es Pinaret, a la carretera de Ciutadella a Son Xoriguer, el creuer de la carretera a Sant Lluís, la desviació d'Alcaufà, s'ha de modificar o millorar el paviment de Maó a Fornells.

En definitiva, pensam que anam per bon camí, pensam que la política és adient, però que hauríem d'incrementar les inversions per millorar la nostra xarxa viària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Nadal. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Les Illes Balears es troben davant un seguit de problemes: aigua, energia, infraestructures viàries que no són conseqüència d'aquest canvi polític, sinó que són el resultat d'un model de desenvolupament que fa anys ja va ser declarat obsolet. La Llei 8/87, la Llei d'ordenació del territori ja feia unes previsions de directrius, unes directrius que havien de ser aprovades amb poc més d'un any, i que no les vàrem tenir fins l'any passat; preveia també uns instruments d'ordenació que eren els plans directors sectorials.

El 14 de juny de l'any 90 es varen aprovar per aquest parlament els criteris per a l'elaboració del Pla director sectorial de carreteres, en feia esment el Sr. Conseller, era llarg el procés que ens esperava per a l'aprovació del pla director. Evidentment, i així s'ha fet esment, l'aprovació inicial de 20 de juny del 94, no es produirà definitivament l'aprovació pel Consell de Govern fins l'any 98, fins el 16 d'octubre de l'any 98, amb l'informe desfavorable del Consell de Mallorca. El Consell de Mallorca exposava la necessitat ja que hi hagués un pla de transport, que es desdoblassin aquells trams saturats i evitar autopistes i també que es desenvolupassin vials per als no motoritzats, com preveia la mateixa Llei de carreteres, la Llei 5/90 o també com preveien els mateixos criteris del Parlament.

A això també s'hi afegia que no figurassin els plànols a escala 1/5.000 d'aquestes franges de reserva vial, referits a projectes ja que s'havien de realitzar en aquesta primera fase i entre els quals figurava l'autopista de Llevant. Efectivament, la indecisió sobre un dels eixos principals de l'illa de Mallorca, l'eix Palma-Manacor va caracteritzar aquesta nova aprovació. Evidentment, els plànols d'aquestes alternatives eren clars, el pla director ens assenyalava aquestes dues possibilitats o bé el traçat, la millora del traçat Palma-Lluçmajor-Campos-Felanitx, o bé aquest altre amb nou traçat per també devora aquest eix sud de Lluçmajor-Campos-Felanitx. Això no ens venia de nou, la indecisió ja era manifesta a la primera aprovació inicial de l'any 94, encara que diferent perquè deixava les dues possibilitats directes des de Palma a Manacor per la C-715 o bé aquesta, Lluçmajor-Campos-Felanitx.

Al final, per tant, les previsions d'aquest pla director aprovat definitivament, evidentment, a finals d'aquesta fase primera, aquesta fase que acabava l'any 2005, deixava els dos plànols igualment, amb aquestes dues possibilitats, sense definir-les i recordau que també sempre ho deixaven sense aquests plànols a més de detall 1/5.000.

Tot, evidentment, dins un enterenyinat, com vèiem en aquests plànols, d'aquesta xarxa primària i secundària perquè poc hi havia de municipal. És curiós perquè en aquest parlament, aquest període passat i aquests primers dies d'aquest segon període de sessions d'aquesta legislatura, hem escoltat ja, demanar en repetides ocasions al Grup Parlamentari Popular, el Sr. Flaquer, dia 30 de novembre demanava per aquesta carretera Palma-Manacor, el Sr. Pastor no fa massa també ho demanava a la Comissió d'Ordenació del Territori, aquesta diputada també que els parla l'any 97, dia 13 de maig, també demanava a veure quines eren les millores d'aquesta carretera, tothom, els batles de Montuïri, dia 4 de novembre del 96 "*los alcaldes de Montuïri y Manacor exigen que la carretera comarcal conocida como la ruta tradicional sea mejorada*", tothom ho demanava.

Mentrestant la Conselleria de Foment deia "*la Conselleria de Foment decide que la autovía de Palma-Manacor transcurra por Porreres*", bé, una indecisió més; una altra, "*el Sr. Verger no descarta convertir la carretera de Manacor en autovía*", mentrestant continuàvem elaborant, durant tota aquesta dècada dels noranta, el que finalment va ser aquest pla director. El Grup Parlamentari Popular també se n'ha preocupat de la carretera de Valldemossa, avui ha insistit el Sr. González Ortea, l'altre dia li deia que era un botifarró, mentrestant el projecte es troba en exposició pública i es farà. Cosa que no feren vostès.

Però són setze anys, setze anys no varen ser suficients per elaborar el pla de transports, bé ho varen prometre, bé ho varen prometre els senyors del PP, en el debat sobre orientació de la política general del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ple de 8 d'octubre del 97, el Sr. Matas deia: "la qüestió de les carreteres és un problema de transport, el conseller de Foment presentarà, fora improvisacions, un pla de transport públics. Senyores diputades i senyors diputats, coneixeran aquest pla que el conseller presentarà en aquesta cambra en unes poques setmanes". Bé ens cansàrem els diputats de demanar la temporalització d'aquestes setmanes, recordau una intervenció del Sr. Diéguez que demanava quina temporalització, com consideràvem que hi havia aquestes setmanes. Aquesta diputada que els parla també dia 25 de novembre, vuit setmanes després, va demanar al Sr. Verger, llavors conseller de Foment, quan arribaria aquest pla de transport, perquè ja s'acabava el període de sessions i encara no en teníem coneixement.

La Comissió no permanent per a l'estudi de l'alta sinistralitat a les carreteres i vies urbanes de les Illes Balears es va fer ressò d'aquesta problemàtica. Així, compareixia el Sr. Antoni Esteva que insistia que l'actuació d'havia d'efectuar sobre la quantitat de vehicles en circulació i sobre el factor velocitat, aquest era el risc de la sinistralitat, perquè deia "el risc d'un ciutadà de tenir un accident és vint vegades superior si viatja en vehicle privat que en vehicle públic, de manera que la primera política que ha de ser és fomentar el transport públic", i, Sr. González Ortea, vostè parlava sempre de saturació i ha estat el conseller que ha començat a parlar que hem de tenir present sempre carreteres i pla de transports.

Jo just els voldria posar un exemple, Palma-Düsseldorf té més combinacions, divendres que ve, divendres dia 17 hi ha més combinacions Palma-Düsseldorf, a les 7,30, a les 9,30, a les 10,35, a les 13,30, a les 14, a les 14,40, a les 19,35, a les 20,25, a les 20,30, a les 20,35. Sap quantes n'hi ha Palma-Manacor? Molt menys, és a dir que jo tenc menys possibilitats de transport públic per anar a Manacor que per anar a Düsseldorf, i ho dic perquè consti al *Diari de Sessions*, 7,40, 10, 12, 12,30, 16,30, 17,30 i 19. D'això, d'això hem de parlar aquí, de saturació de carreteres, falta un pla de transports.

A la nostra comunitat, i continuant amb aquestes compareixences, hi va haver una comissió interessant que es va fer a la passada legislatura, aquesta comissió no permanent, deia el Sr. Corominas que la nostra comunitat és la primera de tota Europa quant a nombre de vehicles en relació amb els habitants, per cada 100 habitants, deia. I la tendència, a més, és continuar creixent. Per això, les coses havien de canviar, havien de canviar i a la mateixa sessió d'investidura, dia 22 de juliol del 99, el president Antich ja feia un compromís clar en relació amb la revisió del Pla de carreteres, amb la insistència i en la millora de seguretat o en la importància que donava al pla de transports, que havia de ser conjuntament a les actuacions que s'havien de fer també en carreteres. Insistia també el president Antich, no just en aquesta sessió d'investidura, sinó en el mateix debat de política del govern de dia 10 de novembre, insistia que hem de fer unes actuacions en infraestructures blanques per tal que ens quedi un conjunt harmònic i no aquestes grans obres faraòniques projectades pel govern anterior. I acabava, sobretot, una frase dient "el transport de qualitat per a un país de qualitat".

Vaig passant perquè, Sr. President, ja acab.

Aquest govern en vuit mesos ja ha donat bones mostres, entenc, i així ho ha exposat el conseller, de l'activitat, ha fet esment que s'ha iniciat ja, i els representants d'ajuntaments ja hauran rebut enquesta per a la realització del pla de transport, hi ha elaborat ja l'esborrany del plec de condicions també per als vials no motoritzats, s'ha iniciat, a més, ja, la revisió del mateix pla director, i el mateix conseller ja ha fet esment a importants actuacions en relació amb els punts negres, així com un pla d'emergència o un pla de xoc, ja per a actuacions, aquest estiu, en rutes alternatives o rotondes.

Ja acab, Sr. President, gràcies per la seva benevolència, vull acabar amb unes paraules, estam per tant aquí en un debat, entenem, de canvi de model, un canvi d'estratègia, aquesta discussió, evidentment, ha de continuar aquestes tres anys, i és del tot necessari, com deia al començament, perquè tenim uns problemes importants, parlem avui de carreteres, com parlarem la setmana que ve d'aigua, com podrem parlar qualsevol dia també d'energia, per tant, aquestes circumstàncies impliquen que hi ha d'haver l'adopció d'unes mesures per contenir aquest creixement que s'ha manifestat clarament insostenible, unes mesures que per lògica ha de prendre el Govern d'aquestes illes, però que haurà de comptar, evidentment, amb la suficient lleialtat institucional de l'administració de l'Estat.

Moltes de gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer, per part del Grup Socialista. L'autor de la interpellació, Sr. González i Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, Sr. Conseller de Obras Públicas y otros diputados que han tenido la gentileza de interpelarme a mí, con mucho gusto y con poco tiempo trataremos de ver si nos ponemos de acuerdo en algo.

Hay coincidencia en el análisis. ¡Albricias!, menos mal, menos mal. Eso me tranquiliza en parte.

Siguiente cuestión, por ir exclusivamente al grano. Usted dice: "No, és que ustedes han tardado mucho en hacer el Plan de carreteras. Lo empezaron..., aquí se aplicaron unos criterios en el 90, en el 94 se aprobó un plan y en el 98 se modifica". Claro, hacer un plan, primero, hacer un plan cuesta mucho más trabajo pero, segundo, lo trajimos aquí. Ustedes no me pueden hablar de que hace ocho meses, cuando entran al Gobierno, no saben nada de nada, ustedes también han estado aquí, ¿eh?. Ustedes entraron al Gobierno y tenían que tener su propio plan. El Sr. Antich salió aquí, cuando la investidura, y nos dijo que tenía una batería de proyectos de ley, y una batería de planes, y ya sabían lo que tenían que hacer con las carreteras, y con el agua y con la energía, ya lo sabían todo.

Cuando entraron a formar gobierno ya lo sabían todo, de manera que ocho meses es para desarrollar lo que sabían, pero ustedes ni siquiera han empezado a modificar el Plan de carreteras y todavía no lo saben y ahora me habla usted de estudios informativos. O sea, ustedes no sabían nada, ustedes se pasaron aquí desde el año 83, que se inició la andadura de este parlamento, hasta el año 2000, o el 99, perdón, que llegaron ustedes al Gobierno, por lo visto estaban aquí de oyentes. Pues no era eso lo que decían, están los *Diarios de Sesiones* llenos de grandes planes de carreteras y de grandes cosas que había que hacer y que al parecer nosotros no hacíamos suficientemente.

Por consiguiente, ustedes llegan y tienen que ponerse a cambiar los modelos inmediatamente, no a los ocho meses, a los ocho días, y eso no lo han hecho. Por consiguiente no me diga usted que nosotros tardamos no sé qué años en planes de carreteras.

Segunda cuestión. Lo que nos faltaba no eran las ideas, nos faltaba lo más importante: el dinero, y así y todo usamos todo el que teníamos y, efectivamente, los únicos, los únicos dineros que nos llegaron de Madrid, que fueron muy pocos pero algunos hubo, además de los 800 millones que nos dieron para conservación de carreteras, y después nos iban a dar convenios, y todo lo que nos dieron fue en dos ocasiones un convenio que tengo que calificar de ridículo, y en otro caso 15.000 millones que ya lo creo, que se gastaron. ¿O usted no sabe que se hizo la autopista de Inca durante este tiempo, hasta

Inca?, y la autopista de Palmanova, y se hizo la vía de cintura de Palma y todas las rondas de Ibiza y de San Antonio, por ejemplo, y las rondas que se hicieron en Mahón, en Alaior, etc., que se hizo la prolongación de la autopista de Levante, la ronda de Alcudia... Todas esas cosas, ¿de dónde cree usted que han salido?, de ese dinero, de mucho dinero. Son ustedes los que han cortado el presupuestos de carreteras y, lo que es grave, 400 millones en conservación, 1.100 en total y 400 millones, nada menos que 400 millones, han recortado este año, por primera vez en esta comunidad autónoma, la primera vez que baja el presupuesto de carreteras. Tiene usted el dudoso honor de ser el primer conseller de Obras Públicas que baja el presupuesto de carreteras e, insisto, incluido el presupuesto de conservación de carreteras, en toda la andadura de esta comunidad, de manera que no me diga usted lo que hemos hecho nosotros.

Pero ni siquiera era de eso de lo que quería hablar, ¡por favor! Lo que interesa a la gente no es ya lo que hemos hecho nosotros, sino lo que tienen que hacer ustedes. Ustedes llevan ocho meses en el gobierno, insisto, ocho meses en el gobierno y 17 de autonomía. La gente está esperando lo que hacen ustedes, no lo que hemos hecho nosotros. Lo que hemos hecho nosotros, para bien o para mal, para mejor o para peor, ahí está. Son ustedes, y ustedes, si están de acuerdo en el análisis y están de acuerdo que disponen medios económicos y que disponen de medios materiales y humanos, de todo tipo, como yo le decía, y usted ha salido a decirme que en eso había plena coincidencia, mi pregunta es ¿qué hacen?

Claro, que usted me diga que va a hacer un plan de emergencia para este verano, un plan de emergencia con cuatro tonterías, usted va a poner cuatro cosas, el carril cero de la rotonda de Lluçmajor, de una, porque la ronda de Lluçmajor tiene cinco rotondas, cinco, usted supongo que se refiere a la que llega desde la carretera del Arenal, y van a hacer un carril cero; están llenos de carriles cero las rotondas de Baleares, hay un montón, no han descubierto ustedes nada, y va a hacer el carril cero y fíjese que, si lo hace por lo que usted me dice que lo va a hacer, lo va a hacer mal, porque usted me dice que hay una cola de varios kilómetros de carreteras a la llegada, en verano, en muchos días, a muchas horas, a la llegada a esa rotonda, que supongo que se refiera a ésa, y por consiguiente van a hacer un carril cero y eso será muy fluido. Mire, el carril cero lo que va a hacer es trasladarle, los cuatro o cinco quilómetros que tiene usted de cola antes, se los va a meter en Lluçmajor, en la ronda de Lluçmajor, porque en la ronda de Lluçmajor hay más rotondas, y ahí se va a parar, y hay semáforos, como usted recuerda, que limitan la velocidad. De manera que todos los que saque usted de ahí los va a meter en Lluçmajor, que no tiene varios kilómetros la ronda de Lluçmajor, de manera que los va a tener usted ahí. Si sólo quiere el carril cero para eso no le vale a usted la pena hacer tanto plan extraordinario ni correr tanto, que ya veremos, ¿tiene usted los terrenos?, porque si no, no estará este verano, pero no me diga usted que va a hacer esto.

Y que me dice también que va a hacer estudios informativos. O sea, que a estas alturas usted empieza a pensar en estudios informativos de Inca a Alcudia o de Palma a

Manacor; ¡pero si los alcaldes y la presidenta de Unió Mallorquina ya se lo piden!, ¡si tienen usted que desdoblarse!, ¡pero si ya se lo han dicho! ¿O cree que hay alguna duda de que va usted a desdoblarse la carretera de Alcudia y la carretera de Manacor? ¿No ve que doña María Antonia Munar ya se lo ha dicho?, lo dice en la prensa, está en toda la prensa, es público y notorio: Usted, esas carreteras, precisamente, las va a desdoblarse, eso lo sabemos, ¿por qué no las desdobla o se va, Sr. Conseller? Seamos claros, las cosas son así.

Pero yo lo que le preguntaba -ni siquiera quería entrar en estas cosas- yo le preguntaba por temas de orden general. Hay un problema gravísimo en Menorca. Usted es menorquín y conoce las carreteras de Menorca mejor. ¿Qué pasa con la ronda de Ferrerías?, es urgente meter mano a eso, y no me diga, por favor, si nosotros hemos hecho o hemos dejado de hacer, estamos hartos de hacer proyectos. Perdóneme, perdóneme, para ponernos de acuerdo con ustedes, para ponernos de acuerdo con ustedes, porque no había acuerdo con ustedes, con su municipio...

(Remor de veus)

Ya lo creo que sí, no me lo diga porque yo he ido a discutir allí de este asunto y no estaba claro. Ahora gobiernan ustedes, gobiernan aquí, gobiernan en el Consell Insular de Menorca y gobiernan ustedes en Ferrerías, ¿no? Pues vayan ustedes i den una solución. Ahora ya no hay problemas institucionales, ahora ya no se puede acusar a nadie de problemas institucionales, solucionen ustedes la papeleta, solucionen ustedes el problema.

También van a hacer ahora, ¿van a hacer un estudio informativo? No, mire, Sr. Conseller, no, usted no me ha contestado a lo que yo quería que me contestara y que lleváramos el debate por ese camino. Realmente qué ideas tienen ustedes si efectivamente están ya consolidando algo de verdad, serio, porque lo único que tienen hasta ahora es un pacto que les dice que no pueden hacer autopistas ni autovías. Y mire usted, mire usted, sin presunciones de ninguna clase, pero estoy seguro que la mayor parte de los firmantes de ese pacto no saben diferenciar una autopista de una autovía, así de claro, y no saben lo que es una autovía, por ejemplo, y no saben lo que es un autopista ni las características concretas.

(Remor de veus)

Pero pusieron eso porque yo lo comprendo, con eso quieren visualizar una política: "No queremos hacer grandes inversiones de territorio". Bien, eso se entiende y se comprende; eso lo comprende todo el mundo, y lo visualizaron o lo escribieron, lo pusieron en negro sobre blanco, como se dice ahora, pues lo pusieron en letras con autopistas y autovías. Muy bien, pero llámelas usted de otra manera, ya se lo dije en alguna comisión, vías de alta capacidad, llámelas usted..., o vías de alta seguridad y capacidad, llámelas usted de otra manera, como quiera, pero por favor díganos cuándo, cómo, de qué manera las va a hacer, y póngase a ello, créame que póngase a ello, si no le pasará a usted la legislatura y usted no habrá hecho nada.

Y no me diga de las obras que se están haciendo de carreteras porque, mire usted, justamente estos días, con motivo de la campaña política...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea, (...)

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, sí, acabo Sr. Presidente.

...he tenido oportunidad de andar por las carreteras de Mallorca porque me tocaba, pues, ir a mercados, a pueblos, a mítines, etc., por un sitio y por otro. Desgraciadamente nunca jamás en la historia, en los años que yo llevo aquí, y ya son muchos, nunca he visto tan pocas obras de carreteras como en este momento por Mallorca y, créame, que con las condiciones que hay y que usted me dice que coincide con nosotros, lamentablemente eso debía ser de otra manera.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments en un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula per cinc minuts per tancar el debat.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. Diputat, és que ja m'ha sorprès perquè quan ja ha tret Ferreries ja hem (...). *Nosotros...*, a Ferreries el batle és de l'Inme, que em sembla que s'ha presentat en coalició amb vostè, i a Ferreries, vostè hi han anat mil vegades, i hi ha aquí qualque diputat de Ferreries i vostè sap que hi havia uns botiguers que volien que passés per un lloc, uns botiguers que volien que passés per un altre, però la veritat és que vostè mai no han pres la decisió d'aquest estudi alternatiu, i vostè sap molt bé que s'ha d'encarregar un estudi informatiu que és el procediment, així que deixem-nos d'històries que ja està en marxa la contractació d'aquest estudi informatiu, i vostè, mentrestant, a Ferreries no han fet res, l'únic que han fet són promeses que no han complert mai.

Després em dirà: models. Bé, els models de carreteres hi ha una norma que ha estat aprovada ara fa poc que és la de traçat, que vostè sap molt bé que es va aprovar el desembre del 99, que és el nou traçat, i per exemple sí que li puc dir que hi ha una carretera que és un model que no podem fer, ja, que sembla que a més vostè hi va tenir participació, que és la carretera de Manacor amb un tercer carril, perquè açò sí que ja està prohibit totalment, i per tant nosaltres no hem negat mai ni negam que allà on faci falta posar un carril més, que es diu duplicació, o es diu desdoblament, o el que vostè vulgui, s'haurà de fer, a més, amb una separació, perquè a més ho diu el reglament.

Però sí que hi ha maneres i sensibilitats de dissenyar les coses, sí, tots ho sabem, perquè tant en carreteres, com en cases, com en urbanitzacions hi ha distintes sensibilitats, i les sensibilitats també es noten, i no és el mateix projectar amb poc esforç mental i fer grans projectes, que (...) l'únic que volen són grans pressupostos per a grans adjudicacions, que fer coses més mesurades i més necessàries. I jo li dic que a les tres carreteres més importants que hi ha a Mallorca, no renunciem a aquest possible desdoblament, però sí que es farà amb cura i procurant que tenguí el menor impacte ambiental.

Li he posat un exemple, que és el cas de Peguera i crec que es pot fer, es pot millorar, però tampoc el que pot fer és dir que vostè vol arranjar les coses, i quan li he parlat del transport de la Universitat fa: "je, je!"; si no s'ho creu, ho digui; vostè no creu en el transport públic, si no creu en el transport públic deixi's d'històries, nosaltres sí que hi creim i el potenciarem; nosaltres farem arribar el tren a Alcúdia, el farem anar a Manacor, vostès van fer un tren que, efectivament l'han fet vostès, fins a Sa Pobla, el projecte, açò, ja ho sabem, però, miri, miri quina intenció, agafen i fan una obra fa tres anys de millora de vies i resulta que deixen pitjor les vies que abans, gasten 300 milions de pessetes en (...) perquè produeixin més vibracions, i ara hem de gastar una altra vegada 500 milions per millorar aquestes vies existents; açò, ho han fet vostès, no ho he fet jo, en vuit mesos no he tingut temps de fer coses mal fetes, almenys, vostès n'han fet moltes, de mal fetes.

I no em digui que el transport públic no pot solucionar el tema de les carreteres. Jo li dic que allà on hi ha saturació s'ha de solucionar, i si s'ha de duplicar es duplicarà però amb sensibilitat i amb cura, fent uns projectes correctes, no megaprojectes, que el que els preocupa són els grans pressupostos, i sobretot potenciarem el transport públic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Amb això queda esgotat el debat d'aquesta interpell·lació.

III.- Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 3720/99, relatiu a consell social de la Universitat de les Illes Balears.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el dictamen del Projecte de Llei RGE núm 3720, del consell social de la Universitat de les Illes Balears. Respecte a aquest dictamen cal esmentar que encara ara es manté viva una esmena del Grup Popular i, per defensar-la, té la paraula el Sr. Joan Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he de dir, en primer lloc, que tenint en compte l'alt grau de consens a què hem arribat per fer aquesta llei, el Grup Popular retira aquesta esmena, i tan sols vol demanar permís al president de la Cambra per fer el que podríem titular unes breus reflexions

sobre la Llei del consell social de la Universitat de les Illes Balears.

Una primera precisió voldria fer amb anterioritat a la breu anàlisi del Projecte de Llei del consell social, i fa referència a la pròpia essència de la institució del consell social i que està present per desenvolupar la seva normativa reguladora. El consell social és, en la regulació de la Llei Orgànica de reforma universitària, l'òrgan de participació de la societat a la Universitat, és a dir, mitjançant ell s'implica la participació de la societat no ja política, sinó social a través dels cossos intermedis dins un òrgan universitari no acadèmic, precisament l'únic que no té aquesta naturalesa d'aquells que contempla el títol segon de la Llei. És per aquesta raó un òrgan de govern de la Universitat i, a més, el primer dels esmentats en regular la seva estructura orgànica de la Llei de reforma universitària amb una missió fonamental: introduir en la societat l'activitat universitària i impedir que la Universitat sia un espai tancat on els docents sotmesos sense cap control per respecte al principi de llibertat de càtedra i ensenyament, aquesta funció, lògicament, la realitza per la via econòmica.

És lògic que aquesta participació, amb la porta oberta a la Llei de reforma universitària, pot ser de gran dimensió. En tot cas, el Grup Popular entén que deu ser connectada amb el segon criteri definitori del consell social. El consell social és, dins l'estructura universitària, l'òrgan al qual correspon el coneixement i la resolució dels temes econòmics, bàsicament el pressupost, i en general la supervisió de les seves activitats econòmiques i el rendiment dels seus serveis. És per aquesta raó, *servata distantia*, una espècie de consell d'administració d'una companyia mercantil, amb funcions clarament econòmiques que sí exerceix en exclusiva i amb preeminència sobre altres òrgans de la Universitat i, en conseqüència, amb exclusió de funcions de docència o bé d'altra naturalesa que només pot contemplar indirectament a través de l'anàlisi de la seva finançació.

El consell social complementa la seva funció, i precisament dins la parcel·la econòmica per a la qual està creat, com a un òrgan per a promoure la col·laboració de la societat en la finançació de la Universitat, i és així com, mitjançant aquesta darrera i específica funció, es pot interpretar la primera de les funcions: la de la participació social perquè, en definitiva, la Llei el que busca és que la societat com a tal s'impliqui en el funcionament universitari a través de la seva finançació, i mitjançant aquesta col·labori en la definició dels seus objectius a curt, mitjà i llarg termini, però sempre tenint cura de la no interferència en funcions estrictament educatives o de llibertat d'ensenyament, de la qual no participa en absolut, sinó només per la via de la seva finançació, rendibilitat dels seus serveis i supervisió de les seves activitats econòmiques.

Això exposat, el projecte de la llei defineix el consell social com a òrgan col·legiat, la qual cosa és certa, encara que s'oblida de la primera nota definitiva continguda a la Llei Orgànica, que és un òrgan de govern de la Universitat comprès al títol segon, regular, precisament, el govern de les universitats. Es vol dir amb això que, evidentment, les administracions públiques no puguin recórrer a serveis d'auditoria com si es tractàs

d'empreses privades per l'existència de l'esmentat sistema legal de control. A aquest respon l'article 56 de la Llei de reforma universitària, amb el valor de llei orgànica, que ordena per al control intern de despeses i inversions de les universitats que la intervenció desenvolupi les seves funcions mitjançant les tècniques d'auditoria comptable.

Per això el Grup Popular pensa que entre les funcions relacionades amb l'activitat acadèmica, en els apartats 1, 2, 3 i 4 s'alludeix a la competència del consell social per efectuar propostes al Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en cada una de les matèries que esmenten, d'acord -i és molt important- d'acord amb la Junta de Govern. La Llei de reforma universitària, que, no ho oblidem, és el text màxim que deu ser desenvolupat per la legislació comunitària, però que en tot cas manté un sostre mínim competencial i organitzatiu, atribueix al consell social de les universitats funcions com aquelles que esmenten els numerals assenyalats abans, però en cap cas les connecta amb el necessari acord de la seva junta de govern.

Senyores i senyors diputats, voldria acabar aquesta breu intervenció parlant de l'enriquiment de la vida de la Universitat que significarà l'aprovació d'aquesta llei, i el Grup Parlamentari Popular vol assenyalar avui i aquí la satisfacció pel grau de consens demostrat en ponència, comissió i plenari per arribar al dia d'avui. Entre tots hem d'ajudar perquè la màxima institució acadèmica de la nostra comunitat autònoma pugui tenir una intensa vida docent i d'investigació; des del més jove dels estudiants fins al rector s'ho mereixen, i el Partit Popular sempre estarà al costat de la Universitat de les Illes Balears, la nostra universitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur en nom del Grup Popular.

Torn de fixació de posicions. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Buele en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Si em permet, Sr. President, abans d'intervenir en aquest punt voldria felicitar el Grup Parlamentari Popular pel fet que a la darrera confrontació electoral el partit que li dona suport ha aconseguit un resultat tan extraordinari.

Respecte d'aquest punt, del consell social de la UIB, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista ens volem felicitar tots pel fet que hagi arribat a aquesta cambra un projecte de llei relatiu a aquest consell social de la UIB després d'haver-lo tractat en ponència, una ponència en la qual vàrem tenir l'oportunitat de fer les distintes aportacions els diversos grups membres d'aquesta ponència. També he d'agrair que precisament se'm nomenàs coordinador i això fos fet per unanimitat, i és una ponència que jo crec que tots hem tengut

l'oportunitat d'anar-hi fent les aportacions que hem cregut oportunes.

Ens hem de felicitar tots, dic, perquè ha arribat a la fi a aquesta cambra parlamentària un projecte de llei que fa referència a la constitució del consell social de la Universitat de les Illes Balears, i amb això el que vull és que s'ha aconseguit trencar aquell estat de paràlisi en què el va deixar l'anterior govern de les Illes Balears, on s'havia començat una tramitació però llavors es deixa, s'arracona, s'oblida i s'hi passa per sobre, i a la fi actualment el tenim aquí.

Nosaltres el que esperam és que amb l'aprovació d'aquest projecte de llei s'arribi a establir i a enfortir, realment, una major connexió entre la societat il·lenca i la Universitat de les Illes Balears. Pensam que és un bon instrument i és una bona eina, que a través d'aquest consell social de la Universitat de les Illes Balears bona part de la societat il·lenca podrà estar molt més acostada, molt més a prop d'aquesta institució.

Volem valorar molt positivament el que ha succeït aquests darrers vuit mesos, on hem de destacar una atenció molt notable prestada per l'actual govern de les Illes Balears al funcionament i a la institució de la Universitat. Volem remarcar tot el que sigui el finançament en la construcció del multiaulari, per exemple, o la posada al dia de les retribucions del professorat o el fet que hi hagi hagut un enteniment bastant considerable entre totes dues autoritats, les acadèmiques de la Universitat de les Illes Balears i les del Govern de les Illes Balears.

Esperam, idò, que sigui un bon instrument perquè sectors econòmics i socials, amb aquesta llei del consell social de la Universitat, aquests sectors econòmics i socials s'impliquin encara molt més en tot el que pugui ser aportació positiva que contribueixi a fer de la Universitat de les Illes Balears un centre universitari exemplar, no ja en el conjunt de l'Estat espanyol sinó sobretot dins el conjunt d'Europa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Tirs Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats, també faré un poc de metafísica perquè quan hi ha acord no és permès fer res més. Un no pot trepitjar els peus o els calls dels veïnats perquè si no comença un enrenou i el personal no està preparat per a aquests aldarulls.

Però sí que valdria la pena pensar en la cosa fonamental, i és: per què hi ha d'haver un consell social a la Universitat?, quins són els motius polítics que fan que ens haguem de felicitar perquè hi hagi acord sobre el consell social?, perquè l'acord sobre el consell social o sobre qualsevol llei no ha de

ser gratuït, sinó que ha respost a uns pressupòsits que tots compartim, que són els pressupòsits polítics que determinen l'existència d'un consell social a la Universitat, i ve motivat bàsicament pel gran canvi que hi ha hagut de l'ensenyament en aquest país durant 40 anys, posem, o 30, o menys, que és un país on estava invertida la piràmide d'ensenyament, on les famílies que podien duien els allots a l'escola privada i quan l'escola era realment cara, que és quan anaven a la Universitat, respiraven perquè s'havien alliberat de gastar "peles" en l'infant, menys els que vivien fora d'una ciutat universitària.

Les universitats i les escoles estaven fora dels sistemes productius i dels sistemes socials, eren edificis molt polits, antigosos, que hi havia en aquestes ciutats universitàries -estic parlant d'Espanya, no estic parlant de ciutats universitàries angleses- on la gent passava per davant i deia: "Aquí hi ha la universitat", però que no hi havia cap connexió entre la vida normal que feia la gent i el que s'ensenyava i la brillantor dels caps que feien les seves intervencions dins aquesta universitat i, allà, hi anava gent pagant unes taxes mínimes i hi anava tothom, aprofitàs o no, i els que no tenien diners feien un esforç quant a trasllat de domicili però tampoc no pagaven, pagaven igual que els que tenien molts de diners, res, gairebé res.

Quan es comença a pensar que la universitat ha de ser..., la importància de la universitat dins l'elaboració d'una societat nova, quan es comença a discutir i els més extremats agafen com a model, mal model, les universitat americanes, es quan comença el debat. Si ho recordau hi va haver uns aldarulls impressionants a la universitat quan un ministre d'educació, Aurelio Menéndez, crec que li diuen, va intentar suaument apujar les taxes de matrícula per anar a la universitat; hi va haver una revolució, hi va haver unes manifestacions tremendes. L'únic que pretenia era defensar la tesi que no és un ensenyament obligatori, que s'ha de pagar per anar a la universitat i aquell que té condicions i té necessitats econòmiques li ha de sortir gratuït per un sistema de beques.

La universitat pública, que no és una universitat privada, la universitat pública necessita un mecanisme, perquè fonamentalment són diners públics que es manegen, no només amb les taxes de matrícula dels alumnes es podria cobrir la despesa de la universitat sinó que hi ha una inversió pública important, i és el lligam un consell social que hi ha entre aquests diners públics i la Llei d'autonomia universitària, és la relació que hi ha entre la societat i la resposta científica, acadèmica, que ha de donar la universitat a uns problemes que tot el col·lectiu d'aquesta societat té plantejats. Aquesta és la importància del consell social de la universitat. Per açò, quan ens felicitem, no ens felicitem gratuïtament perquè estam d'acord, perquè tots som de la mateixa idea, sinó perquè entre tots hem ajudat a donar un mecanisme que, o relaciona la universitat i la societat, o no compleix el seu deure; no és només un instrument de fiscalització dels diners que es gasten, creim que molt ben gastats, a les universitats.

Gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons en nom del Grup Socialista.

Seguidament procediríem, si cap grup no demana el contrari, a la votació conjunta del títol del projecte de llei, dels articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11, de la disposició transitòria, de les disposicions addicionals primera i segona, i de les disposicions finals primera, segona i tercera de l'exposició de motius.

Per tant, demanaria a les senyores i senyors diputats que votin a favor, que es posin drets.

No hi ha vots en contra.

No hi ha abstencions.

Per tant, s'aprova per unanimitat el dictamen del projecte de llei de la Comissió de Cultura i Educació, el Projecte de llei 3720, relativa al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, facultant els serveis tècnics, si procedeix el cas, per fer les correccions necessàries perquè tenguem una redacció coherent.

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2857/99, de modificació de l'article 3 de la Llei 5/1984, de 24 d'octubre, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei 2857, de modificació de l'article 3 de la Llei 5/1984, de 24 d'octubre, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Aquesta presidència, escoltada la Junta de Portaveus, considera oportú que la discussió del Projecte de llei 2857, de modificació de l'article 3 de la Llei de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, es desenvolupi en dos debats, que seran anunciats oportunament. Igualment informam que el debat es produiran de la manera següent: una intervenció del Grup Parlamentari Popular, autor de les esmenes, per un temps de 15 minuts; la intervenció dels altres grups, de menor a major, per temps de 10 minuts, i els seus corresponents torns de rèpliques i contrarèpliques de 5 minuts.

Per tant, passaríem al primer d'aquests debats, que és al títol i a l'article únic del Projecte de llei, que es mantenen dues esmenes del Grup Popular, la 3463 i la 3465. Faríem el debat conjunt d'aquestes dues esmenes. Per part del Grup Popular el diputat Sr. Joan Huguet té la paraula per 15 minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo voldria començar dient que pens que coincidirem que avui, com ahir, és un dia gran per a les Illes Balears, no només pel fet que Balears majoritàriament es va despertar popular, que ho és, sinó sobretot, com que estam en un tema de debat parlamentari, en veure que la setmana passada el Govern va emetre un comunicat de premsa, anunciant un projecte de llei de regulació

del Govern i de regulació de les conselleries, i de regulació de règim jurídic, que *mutatis mutandis* els arguments emprats en aquesta nota que jo tenc són exactament els mateixos que vàrem emprar el dia del debat de la totalitat. I fent un exercici de responsabilitat, no de venir a passar el temps al Parlament -el Sr. Huguet no va a passar el temps al Parlament, el Sr. Huguet va per fer feina, més ben feta o més mal feta, però va per fer feina, no ve aquí només a assistència, pitjar el botó i cobrar la dieta-, vaig fer un exercici d'anàlisi i de comparació. Jo vull dur el debat a un to que crec que s'ha de dur en aquest debat, un to en el qual poguéssim arribar a acords, i en els quals encara la llum es pogués obrir dins el si dels despatxos del Govern balear, i que per tant el que es diu i s'ha anunciat, avui tenen la gran oportunitat de fer-ho realitat, acceptant una sèrie d'esmenes, que són esmenes lògiques, que no són esmenes partidistes, i que no són esmenes que vagin en contra de cap projecte, precisament perquè no hi ha projecte, hi ha modificació de supressió de dos articles, sinó que va en funció i va encaminat a col·laborar i a ajudar l'executiu.

I amb aquest exercici de la responsabilitat jo he de començar amb les mateixes paraules amb què ja vàrem iniciar el debat de la totalitat. Podríem dir que a la fi arriba a aquest parlament la tramitació que es va intentar fer per lectura única de la modificació de la Llei de règim jurídic. No em referiré a aquest aspecte, perquè ja ha estat debatut, i el Sr. President amb molta cura i amb tota la raó em podria cridar l'atenció. Però sí que vaig dir més avall "d'entrada vull dir que aquesta modificació puntual no respon a una necessitat jurídica, la modificació puntual que plantejava el Govern, sinó que respon a una necessitat de donar compliment a uns pactes, a uns acords". I dins aquest to conciliador que vull utilitzar avui, i en cap moment agressiu, perquè crec que no és ni l'oportunitat, ni és el moment adequat, jo puc acceptar fins i tot que es faci la modificació per donar compliment a uns acords, els acords o són per complir, o si no, és una altra cosa, que m'estalviaré el qualificatiu en el dia d'avui.

Però també dic i també manifest que s'ha d'aprofitar no només per fer aquesta modificació puntual, perquè canta massa, que és únicament i exclusivament per poder donar satisfacció a aquest repartiment de conselleries, sense entrar si és necessari o si no és necessari, sinó que s'havia d'haver aprofitat el moment per fer la modificació de tota la llei amb caràcter global i profund, i creguin-me, avui desgraciadament el temps em dona la raó, i no és una fanfarroneria ni una vanaglòria, el temps em dona la raó. Avui estaríem discutint un projecte global del Govern, i amb l'aprovació d'avui, amb la majoria que vostès tenen i amb la majoria nostra quant a l'oposició, aprovaríem un text que tindria la seva entrada en vigor; i avui el que farem serà aprovar un text on hi hauríem d'afegir una disposició final nova, disposició final primera: "entrarà en vigor el dia següent de la seva publicació", disposició final segona: "aquesta llei té un caràcter eminentment provisional perquè d'aquí a dos mesos en tindrem una altra". I açò és el que ens ha vingut anunciat el conseller de Presidència, i aposta per açò li dic que avui té la gran oportunitat, té la gran oportunitat, igual que Sant Pau camí cap a Damasc, se li va fer la llum i va rectificar el seu rumb. Vostè té l'oportunitat, tenen l'oportunitat de rectificar i aprofitar una

sèrie d'esmenes que jo puc entendre fins i tot humilment, honestament, que les puguin acceptar totes, però una sèrie d'esmenes que quedin clares.

És que l'esmena que fa referència a les conselleries, i a les conselleries sense cartera, no és acceptable? És que l'esmena que fa referència a la clarificació del vicepresident no és acceptable? N'hi dic dues, que serien acceptables i que donarien un poc de coherència a aquest projecte polític, i no serviria aquest projecte polític com a font inspiradora als estudiants de dret d'exemple pragmàtic de com no s'ha de fer mai un llei. Jo això els ho dic, vostès ho saben, ho saben tan clar que fins i tot l'única intervenció quan varen sortir de l'autisme parlamentari que varen exhibir a la comissió, l'única intervenció que hi va haver va ser quan varen reconèixer que aquestes dues esmenes podrien ser perfectament acceptades. Se'n recorden, d'açò.

Jo crec que tenen aquesta gran oportunitat. Però perquè vegin que nosaltres vàrem fer un projecte alternatiu, que es fonamentava en el principi de la racionalitat, en el principi de la coherència, en el principi de donar cobertura a la reforma de l'Estatut mitjançant aquesta llei, jo els tenc assenyalats i apuntats tots els apartats que vostè va donar en aquesta nota de premsa, conjuntament amb el que jo vaig dir fa vuit mesos aquí, i és exactament el mateix, i podem fer un exercici per veure-ho:

Diu "el règim jurídic del Govern i del President està establert des de l'any 1984, i necessita que hi hagi una modificació perquè està obsolet". El Sr. Huguet, que em pens que és aquest que li parla, diu "el nostre text alternatiu dona resposta a aquestes necessitats de modificació que té l'actual llei". Coincidim. Punt b), "el nostre text alternatiu" -li deia en aquell moment el Sr. Huguet- "sistematitza dues figures fonamentals: la figura del president per una banda, i el Govern per una altra"; què diu vostè en aquesta nota? "l'avantprojecte té tres blocs: el del president, el del Govern i el de la iniciativa legislativa i potestat normativa del Govern", dos aspectes aquests que els vaig dir que per respecte al Govern actual nosaltres no els vàrem incloure, perquè era un projecte que ja havien deixat allà, i que encara no l'havien tret, i no volíem que ens acusés de plagi. I aposta per açò li proposàvem que en el termini d'un any poguéssim fer un projecte global de règim jurídic, exactament el mateix que dèiem dia 29 de novembre del 99, diu vostè en la seva nota. I encara n'hi ha més: quan es parla per part del nostre grup del president, diu que té una doble vessant: president com de Govern, i president com a comunitat, exactament el mateix que diu la meua intervenció i que diu el nostre text alternatiu, i que es regula.

Quan parla més endavant del vicepresident, també nosaltres li feim la referència, és a dir, deim que si el vicepresident del Govern..., que, per cert, m'ha de permetre que li digui que hi ha o una mala interpretació, o no es varen gravar prou bé les seves paraules: la Llei de règim jurídic no limita la possibilitat de tenir un vicepresident, no, no, no; el que ho limita és l'Estatut. L'Estatut diu que el Govern tindrà un president, un vicepresident si pertoca, i no diu res de quantes conselleries. I vostè diu que la Llei de règim jurídic, que vostès volen

presentar, i que no sabem encara al final si l'han aprovada al passat Consell de Govern, deixa clar que només hi pot haver un vicepresident. No, el que ho deixa clar és l'Estatut, vostès no en poden posar dos, encara que ho digués la Llei. Per tant, aquest tema també ha de quedar clar.

Però, quin és el problema que ens trobam en aquest moment, senyors del Govern, i senyores i senyors diputats? És que de l'article 3, perquè jo faig referència al títol de la Llei, i a l'article únic de supressió, l'altre bloc que han d'intervenir és tot el rosari d'esmenes, i és que a l'article 3 vostès supprimeixen els punts 3 i 4. Els punts 3 i 4 fa referència que no posen límit de conselleries. Perfecte. I el punt número 4 fa referència al vicepresident, i fa referència als consellers sense cartera. I és ver que fa una referència de caràcter pressupostari, que diu que el pressupost de la Vicepresidència i dels consellers sense cartera estaran assignats a la Presidència. Si acò, vostès ho eliminen i no diuen clarament que el vicepresident pot tenir caràcter executiu, i per tant pot assumir una conselleria amb responsabilitat, i al Projecte de llei vostès -al que esmenen, no al que hagi de venir- no deixen clarament que el Govern podrà ser compost per un president, un vicepresident i el nombre de consellers que determini el Govern de la comunitat autònoma, concretament el president, i que el vicepresident podrà assumir capacitat i potestat executiva en una àrea en concret, com a mínim si ho fan estarà en una situació d'ilegalitat, no d'il·legalitat, perquè s'agafaran després a l'article 26, em sembla que és, de la Llei de règim jurídic, que diu que el vicepresident substitueix el president de la comunitat autònoma i assumeix aquelles funcions -funcions- que li pugui donar el president en el seu cas.

Per tant, jo crec que val la pena no deixar la figura del president, no m'estic referint al Sr. Sampol, sinó a la institució, entre cometes, el que pot ser el vicepresident en aquest moment, amb un *impasse* de dos mesos més. si és que l'altra llei es tramita en dos mesos, que jo tenc els meus dubtes. Si per modificar aquesta llei han estat vuit mesos, imaginem-nos per l'altra, i no és per culpa nostra, com és obvi.

Per tant, jo els demanaria que amb aquesta primera part vostès reflexionin-ho, i reflexionin a més si val la pena avui, ara i aquí, que qualcú del Govern s'alcí i digui: "Sr. President del Parlament, com que nosaltres aprovarem en el pròxim Consell de Govern la Llei de règim jurídic de la nostra comunitat autònoma, retiram aquesta modificació puntual". Jo crec que açò seria el més assenyat, seria el més raonable que vostès podrien fer en aquest moment en cas que no acceptessin cap esmena. I el que no em val, perquè ja sé per on em poden venir, és que en la seva intervenció puguin dir que el nostre grup l'únic que pretén és que no hi hagi aquesta llei. I no em val perquè fa vuit mesos que aquestes paraules mateixes varen ser repetides, i no em val perquè fa vuit mesos que els vàrem presentar un text alternatiu; i no em val sobretot no perquè no vagin acceptar retirar la llei, no perquè no vagin acceptar el text alternatiu, que és perfectament assumible que un govern que té majoria no accepti un text alternatiu perquè no accepta que l'altre grup li faci el seu model, açò des del punt de vista polític i parlamentari ho entenem. Jo almenys personalment ho entenc. El que ja no entenem és que amb la tramitació aquests aspectes de caràcter

estrictament formal, de caràcter estrictament organitzatiu, de caràcter estrictament que dóna cobertura, no hagin estat incorporats i no hagin estat acceptats, en no ser, ja dic, que dins comissió l'autisme del qual vostès varen fer gala al llarg de tota la seva tramitació, avui afortunadament se'ls hagi passat, donin les explicacions oportunes, i acceptin qualcuna d'aquestes modificacions. Si és així, crec que podran millorar el text que avui es pretén aprovar.

Jo, en qualsevol cas, els recomanaria que retressin aquest text, i si les previsions que vostès tenen, que en dos mesos l'altre estigui tramitat, que es tramiti en dos mesos i tindrem un projecte global. Si no, tornarem a sortir a aquesta tribuna, i haurem de tornar a agafar el *Diari de sessions* de les intervencions d'avui per dir-los "ja els ho dèiem, i vostès no ens varen fer cas". Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. ¿Grupos que quieran intervenir? Por el Grupo Esquerra Unida, Sr. Ramon, tiene la palabra.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com que no els vull fer perdre massa temps, a la millor breument des de l'escò n'hi ha prou per fixar posició del nostre grup, i que suposam que serà suficient també per l'altre bloc d'esmenes posteriors.

D'entrada jo agrairia el to del Sr. Huguet, que ha tengut avui en aquesta intervenció, que de totes maneres contrasta una mica amb el que va tenir en el debat anterior, quan repetidament parlava del *brazo tonto de la ley* i altres expressions que no eren massa amistoses en el seu moment. Però en tot cas aquí tots sabem molt bé de què estam parlant, estam parlant d'una modificació tècnica necessària perquè en el seu moment, en la reforma de l'Estatut, no es va tenir en compte això, i hi ha aquesta contradicció amb resultat final de la reforma de l'Estatut, sobre la qual hi havia un gran consens, i per tant posar això en marxa, i que el president del Govern pugui organitzar el Govern segons el programa i segons la voluntat del pacte que es va acordar per constituir aquest govern.

I crec que no val la pena entrar massa en les esmenes del PP. No val la pena entrar massa, per una qüestió senzilla: Jo crec que aquí hi ha hagut una utilització perversa dels mecanismes reglamentaris, i per la forma d'esmenes parcials en realitat se'ns col·loca una proposició de llei del PP, i crec que no és la forma. Si el Govern té anunciat i té redactat o a punt de presentar un projecte de llei, nosaltres pensam que és millor treballar a partir del projecte del Govern, i no aquesta forma estranya, que se'ns col·loqui una proposició de llei via esmenes parcials amb l'objectiu, creim nosaltres, d'allargar terminis, de retardar i de complicar les coses.

Per tant, com que pensam que aquest no és el mecanisme correcte, i com que hi haurà un projecte del llei del Govern, nosaltres creim que la discussió ha de ser a partir d'això, i evidentment no donarem suport a les esmenes del PP.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. En el debat de la totalitat ja es va dir que aquesta llei tenia un origen i una finalitat. L'origen era la reforma de l'Estatut, per canviar la limitació en el nombre de conselleries que podia nomenar el president del Govern, i la finalitat també es va dir en aquell debat, i també ho ha repetit avui el Sr. Huguet, era de donar compliment a un acord de Govern que hi havia hagut en aquesta comunitat autònoma. En aquell debat jo pens que se'ns va sorprendre amb l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que va presentar el Partit Popular, ja que havia tingut 16 anys per reformar la Llei de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma i no ho havia fet, i el que han fet ara ha estat transformar aquell text alternatiu amb esmenes parcials a la modificació de la Llei de règim jurídic. És a dir, una llei, un projecte de llei que presenta el Govern per modificar un apartat d'un article mereix més de 40 esmenes del Partit Popular.

És evident que és legítim i que no hi ha cap problema que açò es faci, però nosaltres entenem que l'objectiu que perseguia aquesta modificació de la llei de règim jurídic era un altre. I jo pens que ho ha defensat millor el Sr. Huguet, els objectius que volia el Govern amb aquesta llei, que el que ho pugui fer jo, quan ha parlat ell mateix de les intencions, i que en cap moment des dels grups que donam suport les hem amagades, amb les intencions que es pretenien amb aquesta modificació.

Però després també ens ha sorprès demanant la retirada de la llei. Nosaltres entenem que quan estam a punt d'aconseguir els objectius pels quals s'havia marcat aquest projecte de llei ara ens demana que retirem la proposta, o que el Govern retiri la proposta. Els grups del Govern i el propi Govern mai no hem amagat la finalitat i els objectius d'aquesta llei, per tant seria ridícul ara renunciar i retirar el projecte de llei.

És evident, ja ho vàrem dir al debat, que entenem que les seves esmenes, la seva proposta serviran per un debat molt més ampli de la modificació d'aquesta llei, que ja ha anunciat el Govern, i que estam ben segurs que el Partit Popular les tornarà a presentar, si no exactament iguals sí d'acord amb el projecte que presenti el Govern, i que allà serà el moment de debatre, de fer un debat amb molta més profunditat de tot el que ha de ser la llei de règim jurídic de la comunitat autònoma.

Per tant, no donarem suport a les esmenes que presenta el Partit Popular, tot i que en algunes els grups que donam suport al Govern havíem proposat alguna transacció, que no va ser acceptada pel Partit Popular. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gomila. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Asistimos nuevamente, como ya viene siendo habitual en esta primera parte de la legislatura, y como ya se anunció en un principio, a uno de esos llamados "debates de carpeta vieja"; una de esas carpetas que salieron de instituciones de gobierno o legislativas, y que ahora reaparecen en forma de enmiendas, en su momento de enmienda a la totalidad y ahora de enmiendas parciales.

En una cosa estoy completamente de acuerdo con lo que ha dicho el Sr. Huguet, y es que el tiempo dice que le da la razón. No sé si el tiempo le da razón o no se la da, pero tiempo han tenido. La ley es del 84. Si tan importantes eran todas estas reformas, ¿por qué durante 15 años no se ha hecho nada al respecto?

Desde luego, y antes de entrar en el texto de la ley, sí que quisiera rebatir el sofisma que se ha hecho por parte del Grupo Parlamentario Popular, diciendo que el texto nuevo que ha preparado el Govern coincidirà en gran parte con las enmiendas que ha hecho el Grupo Parlamentario Popular. Hombre, es fácil acertar con lo que es lógico, y hay muchas cosas que en esta ley precisan ser renovadas, lo que pasa es que eso tendrá su trámite, el trámite lo ha anunciado el Govern, ha anunciado cuál va a ser, el Govern tiene iniciativa legislativa, compartida con otras instituciones, y ha planteado el tiempo en que se tienen que hacer las cosas. Podemos tener un debate más sosegado, sobre todas las enmiendas, en su momento.

Pero en cualquier caso lo que sí quisiera decir al respecto de este proyecto de ley es lo siguiente, es que nos encontramos con un proyecto que es extremadamente sencillo y transparente. Sencillo porque simplemente se trata de modificar mediante su supresión dos párrafos del artículo 3 de la Ley 5/1984, el párrafo tercero, por el que se expresa el número máximo de consellers con responsabilidad ejecutiva que puede haber en el Govern, y el párrafo cuarto, en el que se hace una determinación presupuestaria carente de sentido en una ley como la 5/1984. Es transparente porque la intencionalidad del mismo es tan notoria, que se encuentra recogida en la exposición de motivos del proyecto de ley. Se dice en la exposición de motivos que es para que el número de consellerias con o sin responsabilidad ejecutiva pueda ser libremente determinado por el presidente del Govern. Más transparencia y más sencillez no hay.

Y se presenta este proyecto de ley, como se dice en la exposición de motivos, en base a un principio de seguridad jurídica, y sin prejuzgar una reflexión futura de mayor alcance sobre la adaptación del texto legal de 1984, que hoy ha quedado parcialmente obsoleto. Esto es lo que dice la exposición de motivos.

Ahora, para pacificar las dudas que ha creado el mismo Partido Popular, para pacificar esas dudas se ha presentado este proyecto de ley, que realmente no va a suponer una modificación en la legalidad vigente, pero sí servirá para dar mayor seguridad jurídica, en contestación a la inseguridad jurídica que ha creado el propio Grupo Parlamentario Popular. ¿Supone algún cambio de la legalidad vigente esta ley? Pues en mi opinión no, porque hasta la entrada en vigor de la Ley Orgánica 3/1999, de 8 de enero, de reforma del Estatuto de Autonomía, tanto en el Estatuto de Autonomía como en la Ley 5/1984 se mantenía el límite de diez consellers con responsabilidad ejecutiva, añadiendo por su parte el artículo 3 tercero de la Ley 5/1984 que se limitaba a dos el número de consellers sin cartera. Estos artículos tenían sentido, o podían tener sentido, en una concepción estrecha y sin previsión de futuro de nuestra autonomía. La limitación del número de consellerías choca, o chocaba por lo menos, con lo que debía ser un proceso lógico de ampliación del techo competencial y de asunción de nuevas competencias. Por ello, a medida que se han ido recibiendo nuevas competencias se ha podido comprobar que esa limitación en el número de consellerías podía ser un estorbo para el buen funcionamiento del Govern, y en ese sentido cuando se llevó a cabo la reforma del Estatuto de Autonomía, por la Ley Orgánica 3/1999, se suprimió la limitación existente en el entonces artículo 33.2, hoy transmutado en artículo 32. Al llevarse a cabo esa modificación se debía de haber procedido, en lógico proceso de armonización legislativa, a suprimir al menos el párrafo 3 del artículo 3 de la Ley 5/1984. Sin embargo el descuido del legislador en ese momento lo llevó a dejar sin modificar aquello a lo que la lógica le obligaba.

Se trata pues hoy de subsanar un olvido, de quitar lo que se debió de quitar en su momento, para evitar la antinomia formal existente, una antinomia que si bien no tiene repercusiones legales, sí que genera inseguridad jurídica. Y digo que no tiene repercusiones legales por cuanto la jerarquía normativa del Estatuto de Autonomía resulta superior a la Ley 5/1984, ya que el Estatuto de Autonomía tiene carácter de Ley Orgánica por el especial trámite a que se ve obligada la reforma de dicho cuerpo legal, en virtud del artículo 81 de la Constitución Española.

De hecho, la reforma del Estatuto de Autonomía generó otras antinomias, de más difícil arreglo, pero que la jerarquía normativa despeja en favor de la Ley Orgánica, y que nadie pone ningún problema. Por ejemplo, nuestro Estatuto de Autonomía tras la reforma dice, artículo 24.4, que el Parlament debe reunirse ocho meses al año en dos periodos de sesiones, mientras que el artículo 61 del actual Reglamento del Parlament nos dice que el Parlament se reunirá cuatro meses al año en dos periodos de sesiones. Una antinomia más clara, imposible. Pues bien, pese a que el Reglamento del Parlament es una norma con rango de ley privilegiada, a nadie le cabe duda de que el Estatuto de Autonomía es superior, y que deben de aplicarse las normas contenidas en él. No cabe un supuesto más claro de antinomia que el que acabo de citar, y se despeja sin ningún problema en base a los más simples principios de jerarquía normativa, más allá incluso del criterio de especialidad, por el que el Reglamento sería de anterior aplicación al Estatuto. Sirva este ejemplo para demostrar que a lo que aquí accede el Govern

con este proyecto de ley, y lo que nuestro grupo comparte y apoya su actuación, y por ello votará favorablemente, es ganar seguridad jurídica y eficacia en la gestión de los asuntos públicos.

Cuestión distinta es si se debería aprovechar este breve trámite para llevar a cabo una reforma más pausada y completa de la Ley de régimen jurídico de la Administración de la comunidad autónoma. El cambio profundo de la Ley 5/1984 no es en absoluto incompatible con la aprobación de esta puntual reforma, que resulta si no imprescindible, sí conveniente para evitar cuanto menos discusiones de campanario y demagogias sin contenido; polémicas estériles que pueden convenir a quien no le interesa la eficacia en las instituciones. Ahora bien, utilizar ese trámite para una reforma en profundidad de la Ley 5/1984, habría supuesto una ralentización innecesaria de solución para lo que debería haber sido solucionado la anterior legislatura, y no se solucionó. Ahora, libres de la urgencia que exigía la seguridad jurídica, y la eficacia en la Administración pública, podemos dedicarnos con la tranquilidad necesaria a la reforma en profundidad, y si es preciso a la Ley 5/1984.

Ahora, por lo que respecta a las enmiendas que dice que ha presentado el Grupo Parlamentario Popular, no me puedo resistir a hacer dos precisiones importantísimas. El Grupo Parlamentario Popular presentó una enmienda a la totalidad que fue desestimada, con texto alternativo. Pues bien, cuando fue desestimada, el Grupo Parlamentario Popular se puso la pata de palo, el parche en el ojo, y con su garfio en la mano derecha, que es en la que tiene que estar, hizo a trocitos la enmienda a la totalidad, convirtiéndola en un montoncito de enmiendas parciales, es así, con el fin de retrasar al máximo la tramitación legislativa del proyecto. Filibusterismo parlamentario. No obstante eso, y con el fin de demostrar la voluntad de diálogo hacia quien no quería diálogo -y lo demostraremos objetivamente-, se le ofreció la posibilidad de aceptar dos de sus enmiendas, que podían considerarse relativas a los artículos que se modifican por medio de esta ley, eso sí, una vez limpiadas las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular de sus incorrecciones técnicas.

La primera de esas enmiendas era la 3483, que describía la composición del Govern, y la segunda, la 3500 que hacía algunas precisiones acerca de la figura del vicepresidente. Pues bien, no quisieron que se las aceptáramos en comisión, no quisieron, les ofrecimos votar a favor, se publicó en los medios de comunicación, incluso, que existía ese ofrecimiento, era claro y notorio, y no quisieron. Y solamente les hemos quitado algunas incorrecciones técnicas. Por ejemplo, en la 3.500 se hablaba de el vicepresidente que por decisión del presidente del Consell de Govern, cuando es incorrecto jurídicamente hablar del presidente del Consell de Govern, hay que referirse al presidente del Govern de las Illes Balears, que podrá ejercer la función de presidente del Consell de Govern, pero no confunda la función con la categoría. Es un error, es un error técnico legislativo pero, en fin, es un error que estaba en la enmienda que ustedes han presentado. Otra corrección técnica que se les propuso era la de cambiar la referencia a los consellers como titulares de un departamento y substituir dicha referencia, "a un departamento" por "a una consellería", puesto

que un conseller tiene una doble funció, la funció política que es cuando rige la conselleria y otra que es la funció de jefe administrativo cuando rige un departamento, entonces nos parecía mucho más correcto técnicamente hacer una referencia a una conselleria porque era más global. Pues no quisieron que les aceptáramos las enmiendas con esas simples correcciones, porque no les importaban para nada, lo único que querían y quieren es poner palos en las ruedas de este gobierno, porque carecen de alternativa, son el no, la negación, pues este gobierno, si quieren poner palos en las ruedas, sepa que como los ciclistas, las pruebas contrarreloj llevan ruedas lenticulares, esas que no llevan radios, que son planas y no pueden poner palos en esas ruedas, no pueden, por bien de los ciudadanos de nuestras islas, no le van a aceptar para nada esa conducta de manteros parlamentarios, y no sigo, porque quería decirle algunas cosas sobre la cuestión de vicepresidente que ha dicho, confundiendo lo que son, de una manera para mí aberrante jurídicamente, lo que son funciones del vicepresidente con lo que son atribuciones de vicepresidente, pero si quiere, insista en ello y se lo aclararé en una posterior intervenció.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. Entram en el torn de rèplica. Sr. Huguet, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo li vull agrair, al Sr. Diéguez, que hagi après la lliçó d'aquesta campanya electoral i no hagi seguit el ritme que li ha marcat el Grup Popular, i que vostè hagi volgut canviar de ritme, cosa que no van saber fer els seus amb la campanya recentment acabada, segons han dit. Però dels altres grups parlamentaris, jo he de confessar que o una de dues, o van a pinyó fix i, per tant, tenen el vot independentment de la capacitat de raonament que es pugui donar damunt aquesta taula o damunt aquesta tribuna, o no s'han llegit la llei, o no coneixen el Reglament de la Cambra, o no saben què és un text alternatiu, o no saben quines funcions té un text alternatiu, o no saben quina és la funció dels grups parlamentaris que donen suport al Govern, o no tenen coneixement de quina pot ser la funció dels grups parlamentaris o del grup parlamentari que és a l'oposició. I açò realment és pobre, és pobre i crec que dit així, en to amable, s'ho han de fer mirar.

Un projecte de llei que presenta el Govern té tres fases. Si no hi ha esmena a la totalitat, segueix la seva tramitació directament davant comissió; si hi ha esmena a la totalitat, es defensa l'esmena a la totalitat. I si hi ha esmena a la totalitat amb text alternatiu, es du el text alternatiu perquè es canviï el text que ha remès el Govern per aquell text que proposa el grup parlamentari. I aquest és el tràmit que nosaltres hem fet, i no som aquí per donar lliçons, ni solament fer-m'hi prop, i si el text alternatiu no és aprovat, cosa que ja he dit abans, lògica i

normal, en la correlació de majories i minories, aquest text alternatiu en la seva integritat se sustenta amb esmenes parcials, perquè el grup que presenta un text alternatiu té un altre model, i açò és el que s'ha fet, i açò no es pot criticar ni des del punt de vista parlamentari, ni des de la funció del grup que és a l'oposició, i l'únic que ens du a entendre és que no s'ha fet feina, que no s'ha llegit, que no se sap com funciona el Parlament i que complir amb l'obligació i la funció del grup parlamentari que és a l'oposició, resultarà que en aquesta cambra és pernicios, és diabòlic, és posar garrots a les rodes, és voler interrompre, no senyors, cadascú que tenguí la seva funció i que la compleixi així com creu que l'ha de complir, sempre dins el marc del Reglament d'aquesta cambra, i sempre dins totes les possibilitats que li dóna el Reglament d'aquesta cambra. I açò és el que ha fet el nostre grup parlamentari Popular.

A mi em sap molt de greu, Sr. Ramon, no puc discutir ni un sol argument de les nostres esmenes amb vostè, perquè no n'ha posat ni un, ni un, però és que ni un. Si està d'acord o si està en contra per establir aquesta discussió, que després el vot decidirà el que hagi de decidir, ni un.

Esmenes parcials, és clar, Sr. Gomila, que les nostres esmenes parcials són el nostre text alternatiu, és que no pot ser d'una altra manera, és que nosaltres no podem presentar esmenes parcials sense fer del nostre text alternatiu que no ha estat acceptat en aquesta cambra, la relació de tots i cadascun dels aspectes que vam defensar en aquesta tribuna, és que fins i tot ens tractarien d'incoherents i de dir, vostès amb una esmena a la totalitat fan una cosa, i amb les parcials en presenten d'altres. Les esmenes parcials d'un text alternatiu, i jo el remet a vostè, perquè vostè ja té més experiència en aquesta casa, jo el remet a les esmenes parcials que han fet vostès en certs textos alternatius, i veurà que *mutatis mutandi* és el que jo li dic, és el que jo li dic, però l'escenari ha canviat, és possible que després vostès em diguessin a mi el que jo els dic ara. Però no (...), no em digui vostè ni desqualifiqui les nostres esmenes perquè són les mateixes que el text alternatiu. Vostè, en tot cas, ara tenim les esmenes com ha fet un altre grup, hi podré estar d'acord o no, per tant, aquestes esmenes parcials tenen el seu origen a l'esmena a la totalitat, el seu origen a canviar el títol i a suprimir l'article únic.

Canviar el títol perquè per a nosaltres no és una llei de modificació de règim jurídic d'article 3.3 i 4, nosaltres proposam el títol de llei d'organització del president i del Govern de la comunitat autònoma. I l'altra esmena, de supressió, que és la que discutim ara, de supressió de l'article únic, perquè nosaltres proposam que hi hagi tot un text nou, aquestes són les dues esmenes que feim ara, no les parcials, i s'havia d'aprofitar per fer-ho en aquest moment.

Quant a la transacció, miri, la transacció, ens hem d'aclarir aquí, jo supòs que a totes les comissions, almenys a les que jo vaig assistir, em vaig incorporar, he de reconèixer que a les dues primeres no hi vaig ser, vam assistir a aquest autisme parlamentari i d'arguments, no es va dir res, res, en la transacció que també ha anat a beure a les fonts, en la transacció el que hi havia era, nosaltres podem acceptar aquestes esmenes, com

molt bé reconeixia el Sr. Diéguez i, per tant, perfecte, però hauríem d'incorporar una altra modificació que encara que ve d'una altra llei, afecta els municipis, fins i tot arribant a acord en aquest sentit, açò era el canvi d'aquesta transacció, açò era el canvi, perquè amb els aspectes puntuals, si ho escoltau i ho veis, ens posàvem d'acord amb una redacció única, ens hi posàvem i si no, mirin, jo els ret a vostès aquí, Sr. Diéguez, presenti per escrit aquesta transacció, amb aquest text que vostè diu, perquè vegi que no hi ha cap inconvenient, i no són les meves paraules, perdoni, és la demostració que hi ha dins la comissió que el PP, el Grup Parlamentari Popular, acceptava la incorporació de la modificació de la llei d'acompanyament dels pressuposts de l'any 1999. O no és ver que l'acceptava?, no és ver que vàrem arribar a un acord?, o no és ver que la vàrem incorporar? Per tant, presenti, que el president suspengui dos minuts, i jo li dic que si vostè presenta açò, nosaltres li ho acceptarem, per aclarir-ho, així de clar, perquè era la (...) de la compensació entre una i l'altra. Açò era el que nosaltres fèiem.

Previsió de futur, miri, a mi em sap molt de greu, entenc perfectament, i almenys aquí, en to amical li faré una broma, una broma no, ho dic seriosament, vostè està demostrant que la preparació jurídica que té aquests dies i en aquest moment em supera moltíssim a mi, i açò que jo he fet quatre anys de president de Parlament, i vostè no sé si va arribar a un mes, però com que les pretensions són de futur, les seves, jo no entraré en aquest camp, però no m'acusi ni de filibusterisme parlamentari ni d'haver enredat la troca. Em vol dir vostè aquí, amb noms i llinatges, qui és la presidenta de la Comissió d'Assumptes Institucionals i qui, per tant, té majoria a la mesa d'aquesta comissió i podia accelerar el procés de la seva tramitació? M'ho pot dir?, què és el PP?, o són vostès conjuntament amb tot el pacte? Qui convoca les comissions d'Assumptes Institucionals?, qui alça les sessions i dóna per conclòs l'ordre del dia a les comissions d'Assumptes Institucionals?, qui pot accelerar aquest procés de tramitació? Nosaltres, que no tenim majoria a la mesa de la comissió i tampoc a qui? Qui ho pot fer? No hi és, supòs que no ha de venir a passar el temps aquí, jo sí que hi he de venir, no hi és. No hi és.

Si no hi hagués hagut aquest mimetisme de transmissió de pensament visual, s'hagués aprovat per lectura única, feia vuit mesos que la tendríem, amb tota l'oposició del PP, amb tota l'artilleria del PP, amb tot el que volguéssim, però la tendríem, si no la tenim, no és per culpa nostra, vostès, el pacte no el tenen amb nosaltres, eh?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, ...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

La Presidència de la comissió no la tenim nosaltres, la tramitació parlamentària no la decidim nosaltres, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, vagi rematant la seva intervenció ...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Està rematada perquè contra aquests arguments l'únic que s'ha de fer aquí és presentar aquest text alternatiu, que jo li avanço jo que l'acceptarem, que l'acceptarem, i que reconegui, almenys, que el PP no té cap responsabilitat que la tramitació hagi estat de vuit mesos, perquè si la responsabilitat que ens vol donar és que hàgim presentat esmenes, és molt perillós, jo, coneixent el talant obert i democràtic de tots vostès, no crec de cap manera que dins el seu capet puguin pensar que han de deixar muts a l'oposició i que no presentin esmenes perquè això retarda els processos legislatius.

Estic molt content, Sr. Garcias, que vostè assenti davant aquestes paraules, estic convençut que vostès no pensen açò.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr., Huguet. Torn de contrarèplica? Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té cinc minuts de contrarèplica.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, dice el Sr. Huguet que han cumplido la ley, que han cumplido la ley en el trámite, naturalmente, totalmente que han cumplido eso, sólo faltaría que hubieran incumplido la ley, no se puede incumplir la ley, no se puede, y para eso hay una serie de servicios, instituciones y organismos que impiden que se incumpla la ley en el trámite parlamentario, no se puede incumplir la ley, la ley se ha cumplido a la perfección, etc. Otra cosa es qué se hace con las leyes, porque las leyes se pueden utilizar para muchas cosas, y una de las cosas para la que se pueden utilizar las leyes es para burlar la finalidad de las leyes, para eso existen, eso se conoce como la figura del fraude de ley. ¿Qué es un fraude de ley? Se utiliza una ley, se cumple perfectamente, pero, con la finalidad de burlar el fin que pretende proteger esa ley.

Nadie está en contra de que el Grupo Parlamentario Popular presente enmiendas, que presente todas las que quiera, cuantas más, mejor, en todos los procedimientos que vea. Pero el problema no es las enmiendas que presentan, sino para qué las presenta, sabiendo que dentro de poco se va a debatir un proyecto de ley en el que se van a poder introducir todas esas enmiendas, ¿para qué las presenta en una cosa que sabe que no tiene más que un brevísimo trámite, en un proyecto de ley ultrasencillo, para qué las presenta y no solamente al artículo 3 o a algo que tuviera referencia con el artículo 3, sino con toda la ley?, ¿para qué? El problema no es el presentarlas, de acuerdo en presentarlas, pero para qué las presenta. Para dilatar el procedimiento, y nadie, ni la mesa de la comisión, ni este parlamento ni nadie ha hecho nada para retrasarlo, pero si uno, con la finalidad de retrasar el procedimiento introduce un montón de enmiendas, pues esto sí que es, si es con la finalidad de retrasar el procedimiento, si es con esa finalidad, es

lo que no se debe hacer. ¿Y cómo se demuestra? Por la sencilla razón de que esas enmiendas que han propuesto, se les ofrece aceptar dos de esas enmiendas y no las quieren, ahora sí, ahora dice, una transacción sí la aceptamos, claro, no me he caído de la cama hoy, por favor, claro, ¿por qué?, filibusterismo, ¿por qué?, ahora verán porqué, ¿por qué las quiere aceptar aquí y no en comisión?, porque si se aceptan aquí quedaría un texto incorrecto de la ley y tendría que volver a comisión para que se celebrara un nuevo dictamen y luego volver aquí, al cabo de no sé cuanto tiempo, para aprobarse. ¡Hombre!, eso se tendría que hacer ...

(Remor de veus)

Sí, señor, y usted lo sabe, que ése es el trámite, tendría que volver a comisión para que hiciera un nuevo dictamen y luego haber aquí un debate sobre la totalidad. Sí, señor.

(Remor de veus)

Sí, señor. Eso es lo que pasaría. Cuando una ley se aprueba y por la introducción de enmiendas que se hacen en el pleno resulta un texto inconexo, si resulta un texto inconexo, tiene que volver a comisión, que es lo que podía pasar perfectamente, porque tenía que modificarse la exposición de motivos, tenía que modificarse también el título y una serie de cosas más. No bastaría la modificación de dos detalles, y usted lo sabe porque en la comisión, además, nos pasó un caso muy semejante, y no me meteré más en ello. Por eso le digo que si usted tuviera que ir a la transacción, haberla aceptado en comisión, que era donde estábamos y donde la podríamos haber tratado perfectamente, en comisión, donde se lo ofrecimos, y no quisieron. Y cuando un grupo parlamentario presenta enmiendas y no quiere que se las aprueben, y no quiere que se las aprueben, ¿por qué será? Explique si eso no es fraude de ley.

Por último, sí que quisiera decirle, antes de acabar, porque creo que es importante, porque han quedado algunas dudas sobre la figura del vicepresidente. Mire, el artículo 3.1 de la Ley 5/1984 dice que el Govern está formado por el presidente, el vicepresidente en su caso, y los consellers. El artículo 25 nos dice que el presidente, además de sustituir al presidente en los supuestos previstos en esta ley, asistirá al presidente en las tareas de gobierno y ejercerá las funciones que le sean expresamente atribuidas o delegadas. Es decir, que el vicepresidente, según el texto actual de la ley, no solamente sustituye al presidente, sino que tiene capacidad de ejercer funciones atribuidas o delegadas. El artículo 26 de la actual ley dice que corresponde a los consellers, como jefes de sus departamentos, las siguientes atribuciones. Coincide la palabra "atribución" en lo que corresponde hacer a los consellers y en lo que puede ser delegado en el vicepresidente. Es decir, el vicepresidente puede tener atribuciones, al igual que los consellers, y la lista de atribuciones que se señalan para los consellers, el presidente, en virtud del artículo 25, puede escoger las que quiera y atribuírselas al vicepresidente, pudiendo el vicepresidente tener atribuciones y siendo completamente libre, en virtud del artículo 27 de la misma ley, la estructura orgánica de cada conselleria, no existe ningún

problema legal para que el presidente confiera al vicepresidente todas las atribuciones que estime oportunas por el artículo 25 y estructure orgánicamente las consellerias como mejor le parezca por el artículo 27 y como espero que suceda por el bien de nuestra comunidad autónoma.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. Amb aquesta intervenció, queda esgotat el debat. Passarem a la votació conjunta de les esmenes 3463 i 3465.

Demana als senyors i a les senyores diputats que votin a favor del manteniment d'aquestes esmenes que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

No hi ha abstencions.

El resultat de la votació és 22 vots a favor del manteniment de les esmenes, 30 en contra. En conseqüència, queden rebutjades aquestes dues esmenes, 3463 i 3465.

Aquesta presidència, d'acord amb l'establert a l'article 130 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, manifesta que el projecte de llei objecte de debat necessita la majoria absoluta per a la seva aprovació i que, en conseqüència, al final, farem una votació sobre el conjunt de la llei que necessitarà majoria absoluta.

Passam ara a la votació conjunta del títol i de l'article únic del projecte.

Senyors i senyores diputats que votin a favor, posin-se drets. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 30 vots a favor, 22 en contra. Queden aprovats, en conseqüència, el títol i l'article únic del projecte.

Passam, a continuació, al segon debat en el qual el Grup Popular manté, dins el títol I, quinze esmenes, en els títols II i III, vint-i-una esmenes, i el Grup Popular també, a una nova disposició addicional, a una nova derogatòria, a una nova final, i al final del projecte i a l'exposició de motius, manté cinc esmenes. Per tant, passarem al debat conjunt de les quaranta-una esmenes esmentades.

Per defensar les esmenes, té la paraula el Sr. Huguet, en nom del Grup Popular, per quinze minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. I atesa l'hora en què ens trobam, jo supòs que les senyores i els senyors diputats agrairan que en aquest segon torn d'intervencions, malgrat hi hagi quaranta esmenes, poc més de quaranta esmenes, els estalviï la lectura de cadascuna, perquè la coneixen tan bé com jo, si és que han tingut la paciència de llegir-les. En qualsevol cas, tot el que deïm avui, aquí, s'emmarca, precisament, en un projecte de llei, i açò no em cansaré de repetir-ho, encara que sigui insistent dins el *Diari de Sessions*, en un projecte de llei d'article únic, on el Govern pretenia la seva modificació de lectura única, tot el que va passar després d'aquesta pretensió que tenia el Govern, legítima, encara que censurable i criticada per l'oposició, tot el que va passar després, no mirin cal al Grup Parlamentari Popular, Sr. Diéguez, mirin cap a una altra banda, per favor, perquè nosaltres tenim l'oportunitat de presentar textos alternatius i esmenes, perquè se segueix un procés ordinari, i se segueix un procés de tramitació ordinària, no per la seva voluntat, sinó per una voluntat condicionada. I punt. I açò s'ha de reconèixer, s'ha d'acceptar i s'ha d'admetre.

Però miri, amb aquestes esmenes que nosaltres presentam, el que preteníem, precisament, era que aprofitéssim la circumstància de la modificació per dur a un abast molt més gran aquesta modificació necessària que ve derivada de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i tant és així que jo crec que vostès s'han llegit l'exposició de motius i, a la mateixa exposició de motius del nostre text alternatiu, ho deïm clarament: "L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix a l'article 31.7 que, mitjançant una llei del Parlament de les Illes Balears, es regularà l'estatut personal i totes les atribucions pròpies del president del Govern de les Illes Balears. També estableix a l'article 32.3 que igualment, mitjançant una llei del Parlament de les Illes Balears, establirà l'organització del Govern, les atribucions, l'estatut personal", etc. Açò és el que nosaltres proposam, que aprofitin la circumstància, que ja que no la van poder aprovar per lectura única, perquè és aquí, ja que no la van poder aprovar per lectura única, aprofitin la circumstància per fer la reforma amb profunditat que, en virtut del que va suposar la reforma de l'estatut, s'ha de fer a la Llei de règim jurídic. Açò era el que nosaltres els vam proposar.

Però és que encara n'hi ha més, en aquest sentit. Les esmenes parcials, li torn a repetir, no tenen cap més intencionalitat ni tenen cap més origen que la intervenció i l'exposició que fa el Grup Parlamentari Popular amb la seva esmena a la totalitat, el que crec que no hagués coherent ni lògic, i vostès ens haguessin dit que sí que fèiem filibusterisme parlamentari, és que presentéssim una esmena a la totalitat i després no presentéssim cap esmena parcial, i haguessin dit, bé, i vostès, de què van?, vostès han volgut substanciar aquí un debat a la totalitat per desgastar el Govern, però de les parcials no en presenten cap, no tenen model alternatiu, no tenen text alternatiu, no tenen res de res. I jo el que els vaig dir és, aprofitin ara en aquest moment, vuit mesos de reflexió, per fer un text coherent, un text coherent.

I una altra cosa, nosaltres no hem estat mai en contra de l'ampliació de nombre de conselleries, nosaltres el que hem dit és que aquesta modificació només es fa per ampliar conselleries, i que, per tant, perquè no canti açò, el que s'ha de

fer és per ampliar conselleries, perquè així ho ha de determinar el president i el president del Govern ha de tenir les mans lliures per organitzar el Govern com millor cregui que ho ha de fet, però que, a la vegada, aprofitin també per fer l'organització.

Què ens trobam, vuit mesos després? Ens trobam que aquesta necessitat d'ampliació de conselleries ja no és tanta necessitat, perquè si l'argument que s'acaba de donar avui en aquesta tribuna és que les conselleries d'amplien per a la redistribució competencial, què farem després, quan aquestes competències, que sembla que ja hi ha pactes, passin als consells insulars?, acció social, tema d'urbanisme, de carreteres, què farem? Per tant, que quedi clar, per favor, d'una vegada per totes i no em diguin el que jo no dic, que es llevi la limitació de les conselleries, perfecte; que el president tenguï via lliure per fer l'estructuració del Govern que cregui que ha de fer, perfecte; que el president, en qualsevol moment ha de tenir la capacitat de nomenar, de cessar, de reestructurar o d'incorporar nous membres al Govern, perfecte, tan perfecte que nosaltres ho proposam, no ho llevam, per favor, no diguin el que no hi ha, perquè les coses quan estan escrites, estan escrites, hi ha el que hi ha, i el que hi ha és açò.

Per altra banda, totes i cadascuna de les nostres esmenes segueixen un procés de racionalitat, és a dir, 26 articles, una addicional, una derogatòria, dues disposicions finals i una exposició de motius, que l'exposició de motius dóna cobertura i coherència a aquest text alternatiu, si no de què parlam, aquí?, aquí parlam, ni més ni menys que d'un projecte de llei que quan vostès el presenten ja neix amb vocació de mort, ja neix amb vocació de mort, i aquí el que s'havia d'aprofitar és ja que no va poder néixer per una via de lectura única, que hagués estat comprensible i criticada fortament per nosaltres, que ho vam fer, que el que surti sigui únic, sigui únic, perquè, si no, ens trobarem que tenim una legislació que ara aprovam una llei d'un article únic, que aquesta setmana, que han fet molt bé, jo crec que la prudència, amb açò, aquesta vegada, sí, senyor, ha fet que no estem discutint un projecte de llei, i ja hagin entrat l'altre, perquè açò ja hagués estat *el no va más*, després haguéssim vingut aquí a dir, senyors del Govern, què voleu que facem, quin discutim avui?, però vaja serà la setmana que ve, si és que el tenen fet i si és que les seves paraules van a missa, la setmana que ve tendrem un altre text, un altre text, en un espai de temps brevíssim.

Per què no es va aprofitar quan hi va haver un soci de govern o de pacte, no de govern, de pacte, que els va dir, lectura única, no, via ordinària? Si vostès coneixen la tramitació parlamentària i quan saben que han de dur un projecte de llei per via ordinària, per què no s'aprofita la circumstància per fer-ho totalment i globalment? Per què no s'aprofita aquesta circumstància? I avui la tendríem, perquè la tramitació gairebé hagués estat la mateixa. És aquest el fons de la qüestió, no de l'encaix jurídic d'unes coses amb les altres, perquè aquí estam per fer els debats polítics, i els raonaments jurídics han de fer el que ens han de fer. I després una altra cosa, és perillós el raonament que vostè ha donat, Sr. Diéguez, molt perillós, si amb unes esmenes, estic en el debat de les esmenes, si unes esmenes d'aproven aquí després ha de tornar a passar a comissió, açò és quan hi ha una (...) total de totes les esmenes,

açò podria ser factible si aprovessin cada una de les que nosaltres presentam, amb aquelles dues, no, en tot cas, el que es fa des del Parlament, i hi ha exemples així, que els Serveis Jurídics acabaran d'adaptar les esmenes aprovades perquè el text tenguí una coherència, i això ho posa l'Estatut, Sr. Diéguéz, perdoni, el Reglament, per favor, per favor.

Jo crec que aquí el que hi ha hagut, i vostès estan en el seu dret, jo no els crític el seu dret, aquí el que hi ha hagut és una caparrudesa total i absoluta de dir, a l'oposició no de li ha d'acceptar cap ni una de les esmenes, perquè acceptar esmenes a un projecte de llei d'aquestes característiques, vol dir que sembla que els donam la raó. Bé, hi ha una dita molt clara, aquell que no vol raonar, és un fanàtic; aquell que no sap raonar, és limitat -per no emprar una altra paraula-, però aquell que no s'atreveix a raonar és un esclau. A mi el que m'agradaria és que vostès em raonessin, em raonessin, no amb el fet d'avui, que amb el fet d'avui pot ser que la seva intervenció, si només es miren el fet d'avui, tenguí raó vostè, Sr. Diéguéz, no amb el fet d'avui, sinó de l'inici d'aquest fet d'avui.

I aquests són tots i cadascun dels arguments que nosaltres hem usat en la defensa de totes i cadascuna de les esmenes parcials, perquè clar, totes aquestes esmenes tenen el seu origen en el text alternatiu que a la vegada té l'origen en un projecte de llei de modificació d'article únic per donar satisfacció al Govern que jo li dic que perfecte, però aquest no és el sentit. I he acabat, i acab, Sr. President, perquè he dit que seria breu i no vull que m'encengui cap bombeta, i acab exactament amb les mateixes paraules amb què he començat aquesta intervenció: una vegada no aprovada aquesta modificació via lectura única, vostès almenys m'hauran d'admetre que han desaprofitat vuit mesos per estar aquí, avui, a un debat d'un text complet de president, govern i règim jurídic de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir? Molt bé, Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Pens que la meua primera intervenció ja justifica també per què no donarem suport a les esmenes que presenta el Partit Popular.

Què pretenia el Govern? És que hem tengut debat en comissió, debat a l'esmena a la totalitat, i ara el debat aquí, en ple, de les esmenes parcials, i a cada un d'aquests debats s'ha anat repetint el mateix. Només pretenia modificar un article, un sol article d'aquesta llei, i jo vull recordar que el Projecte de llei que va presentar el Govern de modificació d'aquest article de la Llei 5/1984 es va presentar dia 5 d'agost d'aquest any. Per tant, no s'havia tingut, jo pens que el Govern no feia ni un mes que havia pres possessió i, per tant, no s'havia tingut temps de redactar un text tan complert com el que pretén que presentés

el Partit Popular. Per tant, la contradicció entre els grups que donen suport al Govern i el Partit Popular és clara: vostès pretenen donar un caire molt més ample, donar un abast molt més ample a aquesta llei, quan la intenció dels grups que donen suport al Govern i del Govern era senzillament modificar un sol article d'aquesta llei perquè no estigués en contradicció amb la modificació que s'havia fet de l'Estatut d'Autonomia.

Nosaltres ja vam reconèixer en el debat de l'esmena a la totalitat i en comissió, i ara aquí en aquest plenari, la feina que ha fet el Partit Popular en l'elaboració d'aquestes esmenes parcials i l'elaboració de les esmenes a la totalitat, i també vam dir, i repetim avui, que és evident que podem aprofitar la feina feta quan el Govern presenti aquest projecte de llei de modificació total de la Llei 5/1984, i no només d'un sol article. Després serà el moment en què valorarem les seves esmenes, perquè la pretensió per part nostra era només de cobrir el que ja havia modificat l'Estatut d'Autonomia.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Salvador Cànoves, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, d'entrada li vull deixar ben clar: el nostre grup no votarà a favor de cap de les esmenes presentades pel seu grup i no per raons de fons, no hi pensam entrar, en les raons de fons, perquè tenim clares dues coses, a part del fet que vostè tampoc no hi ha entrat, en aquestes raons de fons, ha utilitzat el seu torn per contrareplicar el Sr. Diéguéz, ha estat una continuació de l'anterior debat.

Aquestes dues raons clares són que una llei tan important com la Llei de règim jurídic, a la qual vostès no posaren mà en quinze anys, creim que ha de ser una iniciativa legislativa del Govern; i dues, la segona raó, perquè les seves propostes en forma d'esmenes, tot i que en el seu dia podran ser estudiades amb deteniment, no responen a una clara finalitat de millora d'aquesta llei, abans al contrari, suposen una evident maquinació orientada a l'obstrucció política amb la utilització, com ja li han dit, del Reglament d'aquesta cambra amb finalitats per les quals no fou concebut, és a dir, retardar el més possible l'entrada en vigor de la modificació de l'article 3 de la Llei de règim jurídic, i aquest i no altre era el tema plantejat, Sr. Huguet, la modificació puntual d'un article per tal de salvar una antinòmia, com ja li ha dit el meu company de files, de fila i d'escó, el Sr. Diéguéz, és a dir, una contradicció entre dues lleis que es pretenen conciliar o que es pretenien conciliar, en el nostre cas, adequar la Llei de règim jurídic a la Llei Orgànica 3/99, de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Vostè deia, Sr. Huguet, quan defensava l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, que la modificació, al seu veure, no responia a cap necessitat jurídica i sí a una necessitat política

de repartiment de càrrecs. Jo crec, ben al contrari, que sí respon a una necessitat jurídica: salvar una evident contradicció legal, i també a una necessitat política d'autoorganització més que de repartiment de càrrecs. I vostès, un simple tema, en un tres i no res l'han convertit en un temari, és com si a un examen sobre la conquesta, o reconquesta, de Mallorca pel Rei Jaume I ens començassin a interrogar sobre els fenicis o sobre els espies nazis a la Mallorca de la Segona Guerra Mundial; realment estaríem parlant del mateix, de la història de Mallorca, però no del tema prèviament plantejat, en aquest cas, la modificació puntual d'un article. I què han aconseguit fins ara, amb la conversió d'un tema en un temari? Res d'allò que un grup se'n pugui enorgullir: limitar la capacitat d'autoorganització i l'eficàcia d'un govern que s'ha vist entorpit per les seves maniobres i obligat a treballar amb conselleries sense cartera, quan no era aquesta la seva intenció ni la seva voluntat política, tot i aguantant, a sobre, les ironies que des de les seves files han propinat a la situació en qüestió.

Em permetran que els digui que sincerament no crec que el Reglament d'aquesta cambra es feu per emparar estratègies dilatòries d'aquest tipus, o almanco no és això el que els ciutadans esperen de nosaltres. És per això que no entrarem en el fons d'aquestes esmenes, perquè dubtam de la seva bondat, no és el moment processal oportú i, com a grup que dona suport al Govern, creim que és aquest el que ha de presentar la iniciativa.

La reforma operada a l'article 3, de la qual li record que vostès, quan varen votar l'Estatut d'Autonomia, varen estar d'acord en suprimir-hi la limitació i ara, avui, han votat en contra, han votat en contra i, per tant, la seva postura no és lineal, dir que aquesta reforma operada a l'article 3 a més no afecta la sistemàtica de la Llei: es tracta tan sols que l'Executiu no tenguí més límits dels que li imposa el mateix Estatut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cànoves en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica, Sr. Huguet, vol intervenir? Té un temps de cinc minuts per intervenir en torn de rèplica.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo vull començar per la darrera part de la intervenció, i em perdoni, Sr. President, no vull sotmetre aquí ni al president, ni a la Mesa, ni als lletrats d'aquesta casa a cap interrogatori, però jo em vull aclarir: Podem presentar o no podem presentar textos alternatius? Podem fer labor d'oposició o no podem fer labor d'oposició? Podem estar asseguts en aquesta cambra o no podem estar asseguts en aquesta cambra? O hem d'estar al dictat del que ens diguin els altres? Per favor, no utilitzin aquests arguments, ara, en aquestes hores ni amb aquest projecte de llei.

Diuen que no hi ha més sord que aquell que no vol escoltar, i jo diria també que no hi ha més cec que aquell que no hi vol veure. Estam aquí per una falta d'entesa de vostès, no estam aquí per voluntat del Grup Parlamentari Popular, per molt d'interès que hagués tingut, per molt d'interès que hagués tingut, però que quedí clar, per favor!, és que no podem enganar la gent d'aquesta manera. Si avui, vuit mesos després, ens trobam en aquest debat no és per la gran oposició i la gran feina i la gran estratègia del Partit Popular, que la té, és perquè vostès no varen poder treure aquest text per lectura única, i tota la resta vuits i nous i cartes que no lliguen. Per açò ens trobam aquí, per favor!, és que açò és de manual.

Que el Partit Popular una volta no treuen amb vostès un projecte de llei per lectura única i el presenten per via ordinària..., perquè de dia 5 d'agost és el Projecte de llei de lectura única; es va haver de retirar i es va haver de tornar a presentar com a via ordinària; per tant hi ha una segona aprovació i nosaltres el que els deim és que aprofitin aquesta segona aprovació per fer una modificació de molt més abast i d'una vegada en sortim. Aquesta és la qüestió, aquest és el re, el re de l'assumpte, tota la resta entra dins el que és el debat parlamentari propi entre majories, minories, textos alternatius, tramitacions parlamentàries, estratègies parlamentàries, però una estratègia parlamentària, els agradarà més o els agradarà manco, però no tractin de filibusterisme polític. Jo he dit qualque cosa aquí, però em pens que no he utilitzat aquesta paraula quan vostès han presentat una cosa que no m'ha agradat, perquè açò té una altra interpretació. Açò, per favor, que quedí molt clar, molt clar.

Quant a contradicció, els primers que deim que s'ha d'adaptar la Llei de règim jurídic de la nostra comunitat a la reforma de l'Estatut som vostès i nosaltres. Miri, no diré nosaltres i vostès, vostès i nosaltres, però que no em diguin que amb aquesta modificació s'evita una contracció amb l'Estatut, no, amb aquesta modificació s'adapta la Llei a una decisió política; perfecte, però una llei pot limitar el nombre de conselleries encara que l'Estatut no ho digui, el pot deixar limitat, altres comunitats ho han fet, altres comunitats que tenen l'Estatut d'Autonomia que no posa límit de conselleries tenen la seva llei de règim jurídic del Govern i de la Presidència que limita el nombre de conselleries del seu govern. Si vostès haguessin volgut fer una llei aquí i haguessin dit que el màxim de conselleries serà 24, ho poden posar, i si volen posar que el màxim de conselleries serà de 3 també ho poden posar, també ho poden posar; el que no es podia fer és que si l'Estatut deia 10 nosaltres diguéssim 11, podíem dir 6 però no 11. Jo som mestre d'escola, no som misser, però la lògica em fa pensar que açò és així, i els arguments i el poc que un ha llegit. Per tant, Sr. Gomila, no és una adaptació a l'Estatut: ja que l'Estatut diu una cosa aprofitam perquè ens dona possibilitats, a nosaltres, de complir un acord de pacte. Perfecte. I tornam entrar en el bessó de la qüestió: les esmenes presentades són per aprofitar que un procés que vostès volien dur i que no van poder dur, no per culpa del PP sinó per un soci de govern, aprofitin per fer-ho tot conjuntament. Tota la resta sobra, en aquest debat.

I es dirà el mateix quan el PP el dissabte d'aquesta setmana, a la una del migdia, presenti esmena a la totalitat i text alternatiu

a la Llei de consells insulars? Es dirà el mateix, que estam interrompent el procés parlamentari? Es dirà exactament el mateix?, o s'agafarà el toro per les banyes i diran: "A veure, aquí sí, el Govern va presentar un text, que és el que ha tengut la iniciativa, aquí tenim un text alternatiu, al final és ver que aquests s'han banyat, ara sabem què pensen i anem a veure si encara recobram el consens i l'acord"?, que serà ben necessari, ben necessari, i jo sé que les paraules sobre aquesta tribuna fermem. O se'ns dirà: "Uep!, aquests volen enredar la troca. Han presentat un text alternatiu perquè la Llei de consells no surti, perquè tinguem problemes interns entre nosaltres"? Què hem de fer? (...) ens ho hem de fer mirar. Jo deman, Sr. Portaveu, (...) d'una reunió urgent a veure si nosaltres podem presentar esmenes o no, perquè jo, si he de venir aquí..., (...) altra cosa a fer jo ho vull saber, a mi m'és més còmode fer altres coses, jo ho vull saber, si ho podem fer, eh?, no sigui cosa que prest haguem de demanar permís i treure tiquet per venir a fer la labor parlamentària en aquesta casa.

I la presentarem, la presentarem. Que es diu que s'aprofita una circumstància en la qual s'oposició el que vol és que el Govern no tengui la seva pròpia estructura, mentida! Perdoni, Sr. President, vull retirar aquesta paraula, no forma part del meu vocabulari parlamentari. No és cert, no és cert, vostès hagueren pogut fer açò per lectura única i ja ho tindrien; és que açò és el que m'indigna; a mi, que ens donin arguments i que ens rebatin i que sigui dur el debat i que ens ataquin em sembla molt bé, però que ens vulguin culpar del fet que aquest govern ha estat en funcions durant nou mesos perquè no ha pogut fer conselleries executives per culpa del PP, és que açò *clama al cielo* que diuen els castellans! Perquè no hi ha hagut una entesa entre vostès, 31, 28, si ho haguessin volgut fer; no senyor! Aquesta estructura, no hi és pel que han dit abans i, per favor, deixin que l'oposició, amb un mètode, amb uns altres, amb més habilitat, amb menys habilitat, amb més recursos, amb menys recursos, amb més agressivitat, amb menys agressivitat, sense entrar ni a la mala educació ni a l'insult, faci la seva labor que és aquesta, i vostès revisin qui són, qui tenen per fer caminar els assumptes perquè tenen la fortuna, com vam tenir nosaltres durant 16 anys, de tenir una majoria i de marcar el ritme. És que en les seves mans està marcar el ritme i en les nostres està criticar si aquest ritme és massa lent o massa poc a poc, i aquest és el joc, però no acusin de marcar el ritme a aquests que no tenen ni possibilitats, ni tenen cap d'aquestes comissions amb majoria. Açò sí, tenim la Comissió d'Hisenda que sempre es fan d'acord amb el Govern totes les convocatòries, perquè ja m'he encarregat jo de demanar-ho.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Perdoni, Sr. President. Així ja no m'alçaré d'allà. En qualsevol cas, quan hagin acabat les intervencions, tota la

votació de totes les esmenes, si no n'aproven cap, poden ser conjuntes perquè si hem de fer 40 votacions serà massa llarg, açò.

EL SR. PRESIDENT:

La idea que tenia aquesta presidència, Sr. Huguet, li agraeisc el consell, però la idea que tenia aquesta presidència era votar les 41 esmenes conjuntament, tret que se n'hagués d'aprovar alguna.

En torn de contrarèplica, alguna intervenció? Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. No pensaba intervenir, pero como lo que se ha hecho en la intervenció del Sr. Huguet en este trámite ha sido una réplica a la contraréplica que ya había hecho en el debate anterior, simplemente para cerrar, con respecto a lo que ha dicho en este acto, indicarle dos cosas: Que realmente uno llega a marearse con esta tarantela, porque esto es un auténtico baile de la tarántula, porque unas veces están a favor de que se quite el límite de las consellerías, otras veces están en contra; unas veces quieren que salga por lectura única, otras veces quieren que no salga por lectura única...

Si quiere que le lea, Sr. Huguet, los periódicos para decirle lo que ustedes dijeron cuando se trajo a trámite por lectura única, y que eso no podía ser y que tenía que seguirse una ley ordinaria. ¿Para qué?, naturalmente, ¿para qué querían ustedes una ley ordinaria?, pues para presentar esas enmiendas que han presentado. Y no le criticamos, y esto que quede bien claro, por presentar enmiendas, le criticamos por haber presentado enmiendas con la finalidad de que no le sean aprobadas, eso es lo que sí que criticamos porque eso es desnaturalizar el trámite, eso es desnaturalizar el trámite. Le ofrecimos la aprobación y una cosa que sí que le honra, una cosa que sí le honra es que no ha negado lo que he sostenido yo aquí durante mucho tiempo: que les dijimos que les aprobábamos dos enmiendas con unas pequeñas correcciones técnicas y no han aceptado que se las aprobemos, y ahora piden que las aceptemos en este momento para hacer una transacción con la finalidad de que se aplique el 124 del Reglamento. Ya sabemos que a veces basta hacer unas meras correcciones técnicas cuando el cambio que existe en una ley en el trámite plenario es de carácter insustancial, pero aquí sí que se tenían que hacer cambios de carácter sustancial y ya lo vimos, además, en el debate de comisión.

Lo que no nos aclaramos es si ustedes son favorables a que continúe la antinomia o si no lo son, porque unas veces votan una cosa, otras veces votan otra. Hace unos meses, cuando se votó el Estatuto de Autonomía votaron a favor de que se quitara el límite máximo de consellerías, y ahora acaban de votar en contra. No sabemos realmente dónde están, sólo están donde pueden decir no, donde pueden generar una molestia, una distorsión, cualquier cosa, pero no nos digan que están en

un puesto creativo, están un puesto negativo, en un puesto negativo, sólo persiguen poner palos en las ruedas pero, como ya le he dicho, este gobierno las tiene lenticulares.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista. Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, per contradiccions flagrants i per contestar dues preguntes que m'ha fet. És que aquí hi ha hagut una intervenció amb una primera presentació per part d'aquest portaveu, surt un portaveu del Grup Parlamentari Socialista, jo responc en funció de la seva intervenció, i després a la rèplica surt un altre representant que d'entrada ja anuncia que intervé perquè he entrat en contracció amb l'altra intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Jo supòs, Sr. Huguet, que vostè no contesta en funció del portaveu que intervé...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Efectivament.

EL SR. PRESIDENT:

...sinó que contesta en funció del contingut.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Efectivament.

EL SR. PRESIDENT:

Li han contestat dos portaveus, han fet el torn de rèplica, contrarèplica, i el debat està esgotat. Vostè ho sap millor que jo.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Però és que el segon portaveu ha fet la seva rèplica al contingut de les altres esmenes, no d'aquestes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, això també és un poc... Jo comprenc que els diputats necessiten parlar i expressar-se, i això...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, moltes gràcies i acat la decisió com no pot ser d'altra manera.

EL SR. PRESIDENT:

A vostè, moltes gràcies.

Esgotat aquest debat i definitivament esgotat, passam a la votació conjunta de les 41 esmenes que hem debatut.

Senyores i senyors diputats que estiguin a favor del manteniment de les esmenes debatudes, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Abstencions, no n'hi ha.

El resultat de la votació són 23 vots favorables al manteniment de les esmenes; vots en contra, 30. En conseqüència les esmenes esmentades queden rebutjades.

Procedim a continuació a la votació conjunta de la disposició final i l'exposició de motius del Projecte.

Senyores i senyors diputats que votin... Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Home, hi ha objeccionats que nosaltres no podem passar de llarg. La disposició final, està clar que l'hem de votar, ha d'entrar en vigor, açò és una cosa que no té discussió. Per tant, demanaria: disposició final una votació i exposició de motius una altra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Huguet, ho farem d'aquesta manera, no hi ha cap inconvenient.

Votam, en conseqüència, la disposició final.

Senyores i senyors diputats, estan tots a favor? Per tant s'aprova per unanimitat.

A l'exposició de motius del Projecte, senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor? Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: són 30 vots a favor, 23 en contra. En conseqüència queda aprovada l'exposició de motius del Projecte.

Aquesta presidència, d'acord amb el que disposa l'article 32.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, sotmet a votació el conjunt de la Llei, ja que l'esmentat article estableix que es necessita la majoria absoluta per a l'aprovació de les lleis del Parlament que afectin l'organització del Govern, les atribucions i l'estatut de personal de cada un dels seus components i, en conseqüència, procedirem a la votació final sobre el conjunt del text d'aquest projecte de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

El resultat de la votació són 30 vots a favor, 23 en contra, i en conseqüència aquesta presidència proclama que ha quedat aprovada la Llei de modificació de l'article 3 de la Llei 5/1984, de 24 d'octubre, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

(Aplaudiments en un sector de la sala)

V.- Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears, exercici del 1999.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici 1999.

Aquesta presidència sotmet a l'aprovació de la Cambra la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'any 99, que ha estat oportunament repartida entre els honorables senyors portaveus dels grups parlamentaris en data 10 de febrer del 2000 per si hi hagués hagut alguna observació.

S'aproven els pressuposts de la Cambra de l'any 99 per assentiment? S'aproven. Queda, per tant, aprovada la liquidació dels pressuposts.

VI.- Declaració institucional sobre l'any mundial de les matemàtiques.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és la declaració institucional sobre l'any mundial de les matemàtiques.

El Sr. Secretari Primer de la Cambra té la paraula per llegir la declaració institucional sobre l'any mundial de les matemàtiques.

(Rialles)

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gràcies.

“Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears. 14 de març del 2000.

L'any 2000 va ser proclamat any mundial de les matemàtiques a la Declaració de Río de Janeiro del 1992. Aquesta iniciativa va rebre el suport de la Unesco en reunió plenària a la Conferència General de l'11 de novembre del 1997. Moltes associacions i institucions internacionals han expressat llur suport a aquesta celebració i hi col·laboren. El Parlament espanyol i els d'algunes comunitats autònomes també han fet declaracions donant-li suport. A les Illes Balears de moment s'ha constituït una comissió formada per ensenyants de

matemàtiques de tots els nivells educatius, universitari i no universitari.

El Parlament de les Illes Balears dóna suport a la celebració d'aquest any mundial, atès que és una oportunitat per millorar l'educació matemàtica dels escolars i permet millorar la divulgació, entre el públic en general i entre els professors i alumnes, del coneixement matemàtic i del paper essencial que avui tenen les matemàtiques, i molt especialment perquè:

Les matemàtiques són una de les màximes expressions de la intel·ligència humana i són un magnífic exemple de la bellesa de les creacions humanes, i constitueixen un eix central de la història de les idees i de la cultura.

Les aplicacions de les matemàtiques són cada cop més extenses, no solament en l'àmbit de les ciències naturals i de la tecnologia, sinó també en molts altres camps fonamentals en el desenvolupament i el progrés dels pobles.

Les matemàtiques tenen un paper essencial en els sistemes educatius i en l'aprenentatge dels escolars i, per consegüent, formen part del bagatge cultural de tota la població, i són indispensables per desenvolupar i comprendre la societat de la informació.

Les matemàtiques impliquen universalitat, pel seu origen i desenvolupament en cultures molt diverses, pel seu llenguatge i per les seves aplicacions, que les converteixen en un vehicle per a la cooperació entre diferents pobles i cultures.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears convida:

Les institucions i corporacions de les Illes Balears a donar el seu suport, en el seu àmbit de competència, a les activitats orientades a abastar els objectius de la Declaració de Río de Janeiro. Aquesta invitació s'adreça molt especialment a la Universitat de les Illes Balears, atesa la singularitat i responsabilitat del seu rol en l'educació i la formació a les Illes.

A promoure l'organització d'actes culturals, acadèmics i lúdics entre els estudiants de tots els nivells educatius, dirigits a abastar els objectius de la Declaració de Río de Janeiro.

Els professors de matemàtiques de tots els nivells educatius a aprofitar la celebració per augmentar el nivell de competència dels seus alumnes, a perfeccionar el seu nivell científic i els mètodes d'ensenyament i aprenentatge, tot interpretant el paper essencial que les matemàtiques tenen com a disciplina científica en la formació de nins i joves.

Els mitjans de comunicació a fer-se ressò de les activitats que s'organitzin i a traslladar a la societat aquells aspectes de les matemàtiques que puguin tenir més interès per a la gran majoria de ciutadans.

El Parlament de les Illes Balears dóna suport a la celebració de l'Any Mundial de les Matemàtiques i hi col·labora, d'acord amb els seus objectius; també, perquè aquesta celebració pot

significar un impuls per a la recerca matemàtica al segle XXI i pot ajudar a fomentar la cooperació internacional.”

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Secretari.

Senyors diputats, es pot considerar aprovada per assentiment aquesta declaració? Idò queda aprovada la declaració del Parlament de les Illes Balears amb motiu de l'any mundial de les matemàtiques.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

